

Dobřichovské Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Jaké chceme mít Dobřichovice • O našich starostech
S Fabiánkem o seniorech • Včelaři oslavili 100 let svého
spolku • Za MUDr. A. Fürstem • Historie • Kultura • Sport

NABÍDKA NEMOVITOSTÍ

k prodeji rodinný dům v Dobřichovicích se dvěma samostatnými mezonetovými byty v probíhající výstavbě: aktuální možnost klientských změn na přání budoucích vlastníků

k prodeji i k pronájmu dokončené moderní nízkoenergetické řadové domy na Zbraslavi v Hostošově ulici

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

Mgr. Roman Barinka, LL.M., Ph.D.

- právní služby s vysokou přidanou hodnotou
- pozitivní přístup s důrazem na účinnou ochranu práv klienta
- efektivní řešení právních problémů

Kontakt

Mgr. Roman Barinka, LL.M., Ph.D.

Tel.: + 420 739 660 118

V Zahradách 1084, Dobřichovice

E-mail: roman_barinka@yahoo.com

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

**nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –**

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Stavební prodej J+K a.s.

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000, 257 710 141 **FAX 257 710 143**

dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

**Prodáme byt
2 + kk (64 m²)
v centru Dobřichovic.**

Tel: 606 620 920

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce V DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11 200 Kč (4 x 2 800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1 700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4 000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32 000 Kč (4 x 8 000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.
Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.
Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

NÁPLAVA II. právem dražšího

Přemýšlejte o svém lázeňském pocitu z Dobřichovic a páru sojek, vykřikujících cosi na nejbližší olši, uskočil jsem na trávník a vyhnul se tak skupině cyklistů, kteří zazvonili na poslední chvíli. Moje chyba, říkal jsem si, prohlížeje si své mokré boty. Procházím se podél řeky po cyklistické stezce. No ano, ale kudy jinudy se mám kolem řeky procházet?

Uvědomil jsem si pak, že v té skupince cyklistů středního věku mne minulo Asi tak sedm-osm set tisíc korun ve formě bicyklů, přileb, rukavic, speciálních trikotů z kosmických materiálů pestrých barev s nápisy, vyřvávajícími do světa jména tajemných firem - a bůh ví čeho ještě. Samozřejmě, že jsem byl povinován uskočit, jak praví právo dražšího.

Co je to právo dražšího?

Malý příklad. Jel jsem před léty po magistrále od Hlávkovy mostu k muzeu v levém pruhu - plné byly všechny pruhy a jeli jsme pomalu; tu se za mne proklíčkoval sedmičkový bavorák v božské metalíze a jevil známky nervozity. Neměl jsem kam uhnout, aspoň ne hned, a tu se mě jal předjíždět po tramvajových kolejiích vlevo, jenže se vzápětí ocitl v problému - buď zajede do tunelu pro tramvaje, anebo do mě narazí.

Vytušil jsem, pro co se rozhodne, a naplněn úctou před jeho nádhrou, zavřel jsem oči, vyhodil blinkr a nacpal se do plného pravého pruhu, kde jsme se za troubení a jiných zvuků nějak srovnali. Božská metalíza se zatím nalezla za zadek

někomu jinému, svítila na něj dálkovými světly a všelijak ho nadutě popoháněla. Samozřejmě jsem byl povinen uhnout, il divino metalíza stál nejméně šestkrát tolik, než můj ojetý křáp. Jistěže si ten pán nekoupil božského za pár milionů, aby někde dával přednost ojetým starým toyotám, prostě jednal právem dražšího. (No, dnes bych ho už asi do toho tunelu zkusil zahrnat. :-o.)

Sleduji dále sojčí manželskou dvojici a zvažuji Lázeňský pocit, který stále z Dobřichovic a jejich přívětivého rozměru mám ... Minule jsem se zmínil o tom, že ďábel se skrývá v rozměru a samozřejmě je utajen v detailu. Jistěže přívětivé místo s lázeňskou atmosférou láká a přitahuje ... Působení místa zvyšuje cenu metru. Jak se ty projekty jmenují? Rajský dvůr? Obchodní centrum u nádraží? V principu proč ne, ale jak budou vypadat? Nepřerostou právě ten přívětivý rozměr? A proč by měly? Právem dražšího? Právem rychle vydělávajícího? A musí to nutně být tak rychle? Právě jejich bezohledná realizace pak pokazí atmosféru a sníží zase cenu metru ... Miluju trh a jeho neviditelnou ruku: stanovíte-li mu pevná pravidla, po nějakém tom brblání a pokusech někoho uplatit se s pravidly smíří a ejhle, perfektně je naplní. Ale nesmí se mu ustoupit.

Sojčí manželé na vrbě cosi varovně pokřikovali. Nu, my spisovatelé bychom taky měli být takové sojky (být nikdy nebude me tak hezky vybarvení...)

A. Koenigsmark

DO zimy

Vážení čtenáři, chtěli jsme opět v tomto editorialu zmínit několik témat, které nás štvou a otravují nám náš život. Někteří však mají pocit, že se příliš těmto tématům věnujeme, přesněji že se stále „otíráme“ o muže sedícího momentálně na hradě českých králů či o nejménovanou stranu, která svými permanentními problémy uvádí neustále do krize celý náš politický systém, o politické kultuře nemluvě. Neuděláme to tedy, v Dobřichovicích to zjevně není moc vítáno ... Nezmíníme tedy raději nejen to, jak si nejmenovaný představitel nejmenovaného státu, který se hlásí k principům demokracie, při projevu k výročí jeho vzniku postěžoval, že media se nijak vládě pomáhat nesnažila (ufff ...), ba nezmíníme se ani o zděšení, které mezi některými lidmi vyvolala skutečnost, že jisté nejmenované straně se při protlačení svého konceptu sněmovnou nezdálo nemravné spoléhat na hlas rychle vykvašeného, sice nepravomocně, leč přesto za korupční jednání odsouzeného poslance. Neuděláme to a nebudeme se zabývat bezvýznamnými a bezvýznamnostmi. Vzpomeňme spíš na hezké věci. Např. na to, že 4. prosince r. 1922 se v Cannes narodil herec, kterého nemohly nemilovat snad všechny ženy Evropy, Gérard Philipe. Joj! Nastojte! Krásnému Fanfánovi by bylo už 90 let ... A víte, že také navštívil tehdejší Československo? Ano, bylo to v roce 1955, tedy 4 roky před jeho věru předčasnou smrtí (1959). Abychom se vrátili do našeho regionu: víte, že 23. 11. oslavil své sedmdesátiny musikant s velkým M a náš skoro soused Jiří Stivín? A že 25. 11. oslavil devadesátiny Ilja Hurník? Nicméně: meritem tohoto textu je zimní Kukátko. Co jsme pro Vás připravili? Není toho málo. Hodně občanského zájmu vyvolaly čtyři

causy týkající se záměrů výstavby v obci. Přinášíme o nich zprávu doufajíc, že vyvolá další podnětnou diskusi. Zmíníme se také o tom, jak si vedou spolky v Dobřichovicích i v okolí, o tom, jak CKP Dobřichovice oslavilo 10 let činnosti, prostor dostane samozřejmě i historická rubrika a v rubrice Osobnosti vzpomene na MUDr. Aleše Fürsta. V kulturní rubrice se ohlédneme za několika velmi zajímavými akcemi a pozveme na další. A stranou nezůstane samozřejmě ani sport. Redakce Kukátka Vám, milí čtenáři, přeje hezké počtení. Ale to není vše. **Přejeme Vám také klidný Advent a pokojné a požehnané svátky letošních Vánoc.**

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslány příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

SOUTĚŽ O TITULNÍ FOTOGRAFIE KUKÁTKA

Vážení čtenáři!

Do redakce Kukátka dostáváme mnoho zajímavých ohlasů i fotografií od obyvatel našeho města. Rozhodli jsme se proto pro experiment, který by měl přinést radost jak nám, tvůrcům Kukátka, tak Vám čtenářům. Počínaje jarním Kukátkem roku 2013, vypisujeme soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník. Neostýchejte se tedy a posílejte nám záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu, a bude tak těšit nejen Vaší rodinu a známé, ale i širší veřejnost.

Po několik let vytvářeli titulní fotografie Kukátka manželé Radim a Barbora Žůrkovi, kteří se starají taktéž o grafickou podobu magazínu. Ti také navrhli osvěžit Kukátko pohledem autorů jiných fotografií, kteří zatím neměli možnost svá díla publikovat. Neváhejte tedy a své snímky posílejte na adresu: info@zurkovi.com a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Uzávěrka soutěže pro jarní Kukátko bude 15. 2. 2013 (snímky došlé do 20. 2. se do hodnocení patrně vejdou). Pro další čísla obecně vždy těsně po polovině měsíce května, srpna a listopadu.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

Redakce

Zimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	14
Spolky	16
O zdraví	22
Z historie	24
Osobnosti	26
Kultura	29
Sport	37

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2012. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 2. 2012. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)

Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Martin Frouz

ZPRÁVA

ze zastupitelstva

V úterý 13. 11. 2012 se sešlo na svém pravidelném jednání dobřichovické zastupitelstvo. Bylo to 11. veřejné zasedání v tomto volebním období a na rozdíl od většiny předešlých zasedání bylo hojně navštívené veřejností. V krátké době před zasedáním totiž vznikly dvě petice občanů proti stavbám obchodního centra u nádraží (investorem nazýváno Retail park) a bytového komplexu (Rajský dvůr) v Palackého ulici v místě bývalého statku čp. 25 a 26, kde svého času (před restitucí) působil Osvětová beseda. Petice byly doprovázené výzvou k účasti na zastupitelstvu, na němž měly být předány zastupitelům. Současně vznikla iniciativa občanů proti stavbě třetí cyklostezky, tentokrát po hrázi na pravém břehu Berounky z Dobřichovic do Všenor, a iniciativa proti propojení Palackého náměstí a Lomené ulice, které je navrhováno v připravovaném regulačním plánu centra Dobřichovic. Uvedené body vzbudily zájem části obyvatelstva a sál Dr. Fürsta praskal ve švech.

Prvním a hlavním bodem jednání zastupitelstva byla však škola. Zastupitelé vzali na vědomí výsledky výběrového řízení na dodavatele přístavby Základní školy na křižovatce ulic Palackého a 5. května (zvířetila firma Subterra) a po té rozhodli, že se město do stavby pustí. Půjde o největší městskou investici za mnoho posledních let. Financována bude kombinací úvěru poskytnutého městu Českou spořitelnou,

prodejů některých městských pozemků, příspěvku obcí Lety a Karlík a snad i částecnou státní dotací. Úvěr bude město splácet ze svých příjmů (daňových výnosů přerozdělovaných státem), které by měly novelou zákona o rozpočtovém určení daní od příštího roku o cca 8 mil. Kč ročně stoupnout. Investice do přístavby školy dosáhne včetně DPH téměř 60 mil. Kč.

Po projednání přístavby školy a několika dalších spíše technických bodů došlo na očekávané záležitosti.

O peticích k Retail parku a Rajskému dvoru pojednává samostatný článek. Zastupitelstvo se k jednání nad oběma stavebními záměry sejde v krátké době znovu, přičemž současně bude projednávat návrh regulačního plánu centra.

O cyklostezce referovali zástupci občanského sdružení ARDEA. Po debatě o potřebnosti či rizicích cyklostezky schválili zastupitelé na přání většiny přítomné veřejnosti negativní stanovisko k vedení této cyklostezky po pozemku města.

Nesouhlas s uvažovaným propojením Palackého náměstí a Lomené ulice vyjádřili vlastníci několika domů v blízkosti propojení z obavy, že nová pěší cesta jim naruší soukromí. Zjevně jim zkrácení cesty z Lomené ulice do centra nepřipadá zajímavé, na rozdíl od jiných, kteří o toto propojení v minulosti žádali, ale tentokrát nebyli na jednání přítomni.

Redakce

PŘEDÁNÍ PETIC OBČANŮ

zastupitelům 13. 11. 2012

Jak si mnozí občané všimli, v uplynulých týdnech vznikly dvě petice týkající se dvou zvažovaných velkých projektů soukromých investorů v Dobřichovicích.

Obě petice i podrobnější informace spolu s odkazem na internetovou verzi obou petic mohou být nalezeny na internetu na adrese www.projekty-dobrichovice.webnode.cz

První petice žádala zastupitele a představitele města, aby učinili veškeré možné kroky proti výstavbě obchodního centra a parkoviště na parcele č. 2233 v lokalitě naproti dobřichovickému nádraží. Plánovaný „Retail park“ by pro Dobřichovice rozhodně nebyl přínosem a jeho výstavba by znamenala nezvratné poškození záplavového území na kraji Dobřichovic, zejména jeho retenční a vsakovací schopnosti; útlum až zánik maloobchodu v centru Dobřichovic; výrazný nárůst dopravního zatížení vozidly zásobování i zákazníků v ul. Tyršově a zároveň i v centru Dobřichovic a Všenor; zvýšené ohrožení bezpečnosti chodců zejména v prostoru před dobřichovickým nádražím a v neposlední řadě i nezvratné poškození přílehlající historicky a architektonicky cenné vilové čtvrti Brunšov.

Pod peticí se v období od 1. 11. do 13. 11. podařilo nashromáždit 654 podpisů občanů a dne 13. 11. byla petice předána panu starostovi na zasedání zastupitelstva.

Potěšilo nás, že zastupitelé sdílí názor veřejnosti na tento projekt a věříme, že město učiní veškeré kroky pro to, aby k jeho realizaci nedošlo. Děkujeme všem, kteří petici podpořili.

V druhé předané petici jsme žádali zastupitele a představitele města, aby učinili kroky, které by vedly k zastavení schvalovacího procesu pro bytový objekt „Rajský dvůr“ v Palackého ulici č. 25 a 26 do doby, než dojde ke schválení Regulačního plánu, který stanoví přesnější pravidla pro výstavbu v centru města.

Pod tuto petici se od 1. 11. do 13. 11. podepsalo 646 občanů. Všem rovněž velmi děkujeme.

V diskusi, které se zúčastnil i architekt zpracovávající Regulační plán p. Hnilička, se potvrdily obavy občanů, že zmíněný projekt neodpovídá zadání Regulačního plánu a pokud by došlo k jeho realizaci, mohl by být v rozporu s pravidly, která má stanovit právě zpracováváný Regulační plán.

Přestože k obsahu této petice měli někteří zastupitelé výhrady, většina zastupitelů jí nakonec vyslovila podporu a rozhodla o prověření možnosti vyhlášení stavební uzávěry na pozemek dotčený projektem „Rajský dvůr“ a rovněž na pozemek dotčený projektem „Retail park“ do doby, než dojde ke schválení nového Regulačního plánu (případně Územního plánu).

Rada města (poměrem hlasů 3:2) na svých předchozích zasedáních vyslovila souhlas s předloženou úvodní studií bytového komplexu „Rajský dvůr“ a stanovila investorovi cca 10 podmínek, které by měl ve své studii dále zohlednit. Tato skutečnost, spolu s faktem, že ne všichni zastu-

pitelé byli o tomto projektu ze strany města dostatečně informováni, vzbudila rovněž pozornost občanů.

Potěšilo nás, že zmíněná situace, kdy investorovi pro získání souhlasu města s projektem (v tomto případě zatím na úrovni studie), který může zásadním způsobem ovlivnit život v Dobřichovicích, stačí hlasy 3 radních, byla vnímána jako nepříliš ideální i většinou zastupitelů.

Hlasem většiny zastupitelů na tomto zasedání zastupitelstva bylo schváleno usnesení, které přesouvá rozhodování o souhlasu města u velkých investičních projektů z rady na celé zastupitelstvo.

Pevně věříme, že se zastupitelé budou o tyto projekty poctivě zajímat a svými hlasy přispějí k rozumnému rozvoji Dobřichovic. Velké plus vidíme i v tom, že zmíněné velké investiční projekty budou v budoucnosti projednávány od samého začátku na veřejných schůzích zastupitelstva, což povede nejen k lepší informovanosti občanů, ale umožní veřejnosti se k těmto projektům v rámci zasedání zastupitelstva snadno vyjádřit.

V neposlední řadě bychom chtěli velmi poděkovat členům urbanistické komise (poradní orgán města), odborníkům z oblasti architektury a územního plánování žijícím v Dobřichovicích, kteří dobrovolně, bez nároku na honorář, věnují obrovské úsilí a čas posuzování jednotlivých projektů a plánů města, které souvisí s jeho dalším stavebním rozvojem. Jejich srozumitelná prezentace možných dopadů projektů, proti nimž jsme protestovali peticemi, byla velmi přínosná a věříme,

že ukázala občanům i zastupitelům, jak je důležité věnovat dostatečnou pozornost právě připravovanému Regulačnímu (a územnímu) plánu.

Vzhledem k tomu, že návrh Regulačního plánu a další postup v otázce zmíněných projektů soukromých investorů bude diskutován podrobněji na příštím zasedání zastupitelstva, doufáme, že zájem občanů o tyto otázky nepoleví a v hojném počtu se dostaví i na další zasedání zastupitelstva. Nemělo by nám být jedno, jakým směrem se bude ubírat stavební rozvoj Dobřichovic v budoucnosti, a nyní je doba, kdy je v rámci tvorby Regulačního plánu města možné toto směřování ovlivnit.

Ještě jednou velice děkujeme všem, kteří podpořili naše petice.

Kristina Millerová, Libuše Stupavská, Hana Habartová

Vloženo po uzávěrci:

20.11.2012 se sešla rada na rozšířeném zasedání, kterého se zúčastnila většina zastupitelů. Po vyprchání emocí z jednání zastupitelstva z minulého týdne se přítomní většinově shodli, že odebrání pravomoci radě rozhodovat o stanoviscích města k větším stavebním projektům je chybné a mělo by být na příštím jednání zastupitelstva zrušeno. To nic nemění na všeobecně sdílené shodě, že pokud kterýkoliv člen rady nebo zastupitel požádá o projednání některého bodu v zastupitelstvu, bude mu vyhověno (stejně jako vždy v minulosti).

JAKÉ CHCEME Dobřichovice?

Váhal jsem, zda se pouštět na tenký led úvah, ale nedalo mi to.

Jako nejdéle sloužící zastupitel se pama- tuji na plný sál při veřejných zasedáních v bývalém kinosále Staré pošty, v sále Pod Vinicí i v zasedacích prostorách bývalého JZD, ale to bylo koncem roku 1989 a během roku 1990. Pak euforie z možné účasti na věcech veřejných opadla a trochu větší veřejné zastoupení měla jen volební zastupitelstva těsně po volbách, kdy se volil starosta a radní, a občas se některého zastupitelstva účastnily větší skupinky lidí, jichž se přímo dotýkal nějaký projednávaný bod. Tak plný sál Dr. Fürsta při zastupitelstvu jako 13. 11. 2012 nebyl od jeho vybudování. Co se to stalo? Vzniká nové pravidlo, nebo jen dočasné vzdušné nálad?

Vsadil bych spíše na to druhé. Nicméně ukazuje to, že lidé mají o svou obec zájem. Dokud cítí, že všechno funguje dobře, nijak se neangažují a nechávají obecní záležitosti na těch, které zvolili. Jakmile některá skupina obyvatel pocítí ohrožení, začne být aktivní. A tak na jednání zastupitelstva 13. 11. přítomnou veřejnost reprezentovali zejména odpůrci stavby obchodního areálu na louce naproti nádraží, odpůrci třetí cyklostezky, odpůrci stavby dalšího bytového domu v centru Dobřichovic, odpůrci proměny vesnice na město vůbec a někteří další, kteří svůj názor neprojevili.

Signatáři petice proti obchodnímu areálu v místě louky mohli představovat výrazně většinový názor obyvatel, i když znám konkrétní osoby, kteří by market u nádraží uvítali (míra podpory výstavby samozřejmě záleží i na podobě a velikosti takové stavby). Kdyby iniciativa proti případné stavbě přišla

v roce 1996, kdy se předmětná louka ocitla v územním plánu jako zastavitelná (byť částečně jako nájezd na uvažovaný most přes Berounku a jen částečně jako obslužná funkce umožňující stavbu marketu), nebo v roce 2006 při změně územního plánu, kdy rezerva na přemostění byla z územního plánu vyřazena a plocha obslužných funkcí se tím rozšířila, byl by to jasný signál zastupitelům, že je v územním plánu něco špatně. Bohužel však tato iniciativa přichází v době, kdy i přes většinový názor veřejnosti může být obtížné stavbu zakázat. Případné vyhlášení stavební uzávěry a následná změna územního plánu měnící zastavitelný pozemek na nestavební v době, kdy vlastník prezentuje záměr výstavby, představuje vysoce pravděpodobné riziko soudně vymahatelné škody. Ovšem i bez petice a tlaku veřejnosti by rada patrně nemohla dát k projektu odpovídajícímu podobě nynější studie firmy Elkana Property, s.r.o. kladné stanovisko. Navržený Retail park je svými třemi obchodními objekty o plochách 2.900 m², 2.500 m² a 1.500 m² a vysokou zastavěností pozemku v rozporu s územním plánem. Ten dovoluje stavbu pro maloobchod do 3.000 m² (osobně bych si to vykládal jako jednu stavbu na jednom pozemku, ale i to může být předmětem sporu) a požaduje ponechat 50 % nezastavěné plochy pozemku převážně se zelení.

Bojovníci proti výstavbě bytového domu Rajský dvůr v Palackého ulici si neuvědomují, že studie navrhovaného domu není v rozporu s připravovaným regulačním plánem centra v tom nejpodstatnějším – ve velikosti čelní fasády z Palackého ulice.

Pro zjednodušení nyní pomímám, že projekt Rajského domu není příliš přátelský k sousedům, neboť dům je projektován přímo na hranici sousedních pozemků, a rozpor s regulačním plánem je nejspíš v přílišné zastavěnosti pozemku. Signatáři petice požadovali pozastavení procesu schvalování projektu do doby, než bude schválen regulační plán, nejspíš v domnění, že dům, který výrazněji převyší sousední statky, regulační plán neumožní. Investor domu pan Kočík i autor projektu architekt Fuchs marně vysvětlovali, že jejich projekt je v souladu s územním plánem a do projektu průběžně zapracovávají připomínky rady a urbanistické komise, aby dům vyhověl regulačnímu plánu. V čem je tedy problém? Je špatně současný návrh regulačního plánu?

Jaké vlastně chceme Dobřichovice?

Z názorů přítomných by se dalo usuzovat, že Dobřichovice byly nejhezčí před jakoukoliv výstavbou v centru. Je to pravda? To bychom se museli vrátit přinejmenším tak do šedesátých a či začátku sedmdesátých let. Tenkrát sice Dobřichovice neměly kanalizaci, vodovod, dlážděné chodníky a zpevněnou většinu cest, neměly ani žádnou vesnickou náves, ale měly celou řadu malých obchodů, na které mnozí nostalgicky vzpomínají. Pak však přišla výstavba socialistické budovy Jednoty. Při tom byla zbourána řada domů v centru a malé obchody zanikly. Část ošklivě obnažených zadních traktů budov odstranila až v době porevoluční výstavba DOB-Investu, která současně umožnila obnovení mnoha menších obchodů a provozoven a dala zárodek skutečnému centru Dobřichovic. Z reakcí lidí v nedávné minulosti jsem bytostně přesvědčen, že málokdo má námitky proti stavbám, v nichž dnes máme lékárnu, pizzerii, poštu, lékařské ordinace (a byty nad nimi). Kritiku vyvolala až stavba dvou budov za Jednotou. Tyto budovy byly pro-

jektovány těsně po povodních z roku 2002 a z obavy z velké vody jsme využili terénní nerovnost pozemku za Jednotou a přízemí budov umístili o 1,4 m výše, než je přízemí budov na Palackého náměstí. Zejména dům proti základní škole se posléze ukázal být příliš vysokým. Na to však město zareagovalo při změně územního plánu a stanovilo, že v centrální zóně mohou vznikat domy o výšce maximálně těch na Palackého náměstí, v nichž je lékárna či pošta.

V nynější debatě opět zazněla nostalgie po vesnických Dobřichovicích. Pominu, že Dobřichovice jsou už oficiálně městem. Městské centrum založil již územní plán v roce 1996. Stanovil smíšenou centrální zónu obce, v níž bylo možné stavět čtyřpodlažní, tedy v podstatě městské, domy. Pan Kočík se záměrem vícepodlažního domu v Palackého ulici, který by vyrostl zatím mezi dvěma nižšími statky, vyvolal bouři nevole. Povede aktuální diskuse k úvahám o revizi návrhu regulačního plánu a ke snaze neumožnit vyšší výstavbu v Palackého ulici? Je takové omezení správné?

Asi je bez diskusí, že Palackého ulice je nevhledná, s úzkými chodníky, a projíždí tudy velké množství místní i průjezdni dopravy. Územní plán v ní dovoluje postavit stejně vysoké domy jako na Palackého náměstí. Připravovaný regulační plán zpřesňuje podobu případné přestavby – mimo jiné určuje umístění nové výstavby odstoupením domů od uliční čáry, čímž umožňuje udělat z Palackého ulice bulvár podobný ulici 5. května. Výšku domů snižuje v poslední třetině ulice na dvě podlaží a podkroví. A také detailně řeší zastavitelnost pozemku. Tím je sledováno určité omezení hustoty obyvatel v této ulici. Zdá se mi, že toto omezení je smysluplné a určitě neumožňuje takové hypotetické zahuštění osídlení, jaké bylo součástí prezentace při zastupitelstvu. Kdybychom chtěli v regulačním plánu ještě více snižovat podlažnost domů či zastavi-

telnost pozemků v Palackého ulici, už by šance, že k rozšíření Palackého ulice někdy dojde, klesla k nule. I dnes je to šance pouze teoretická. Regulační plán je vizí, jak by centrum mohlo vypadat, ale nikomu nenaroužuje, že má svůj dům zbourat a postavit jinak. Jen říká, že pokud by se vlastník rozhodl dům zcela přestavět, pak ho má postavit dál od ulice. Zároveň může být tento dům vyšší. Zda k tomu dojde, ukáže čas. Ale měli bychom mít tuto vizi, i když její naplnění může trvat desítky let.

Argumenty, které zaznívají proti jakékoliv další větší bytové výstavbě, jsou: „máme plnou kapacitu školky, školy i čistírny odpadních vod; nechceme zvyšovat počet obyvatel“. Chceme ale zakonzervovat dnešní Dobřichovice bez možnosti rozumného rozvoje? Jsme pyšní, že jsme neumožnili zastavět pole kolem Dobřichovic, ale kdybychom neumožnili ani změny uvnitř intravilánu, město by se přestalo vyvíjet a časem by nutně začalo chátrat.

Zkušenost z bytových domů na Palackého náměstí nám říká, že nové byty využijí z jedné třetiny místní rodiny, aby se do nich z jejich rodinných domů přestěhovala buď nejstarší generace, nebo naopak nejmlad-

ší, právě zakládající rodinu, z jedné třetiny si byty koupí místní obyvatelé jako formu uložení peněz (a pak byty pronajímají), a jen maximálně z jedné třetiny si je pořídí nově příchozí, kteří rozšíří počet obyvatel (a často je to stejně někdo ze zdejší spádové oblasti). V prvních dvou domech na Palackého náměstí je dohromady 41 bytů a za 12 let jejich existence přibýlo s novými obyvateli jen 12 dětí ve věku od 0 do 15 let. V novém domě „Berounka“, dokončeném v roce 2011, jsou v 17 bytech 3 děti ve věku 1, 12 a 15 let. Tedy žádná masivní zátěž pro školku a školu. Navíc pro získání finančních prostředků na místní infrastrukturu schválilo zastupitelstvo 20. 3. 2012 pravidla uzavírání plánovacích smluv s investory, dle nichž každý, kdo bude v Dobřichovicích stavět nové byty či obchody, musí do městské pokladny uhradit stanovený příspěvek před získáním územního či stavebního povolení.

Podržíme si dělnost a věcnost, která panovala v zastupitelstvu řadu minulých let. Zachovejme si chladnou hlavu při zvažování, jaké chceme Dobřichovice. Mějme vizi a dívejme se do budoucna.

Daniel Havlík

„SOCHOŘADÍ“ se nám opět prodloužilo

V sobotu 21. října odpoledne byla na chodníku do Karlíka velká sláva – starostou Ing. Pánkem a prezidentem Sdružení sochařského symposia Petrem Váňou byla za hojné účasti veřejnosti a také tvůrců instalovaných soch otevřena další část „sochořadí“. Nový úsek je lemován sochami, které na

loňském (v pořadí již pátém) ročníku sochařského symposia vytvořili Štěpán Málek (Zátiší), Monika Immerová (Odpočívadlo), Michal Šarše (Ostatek) a Ivan Jilemnický (Krásná je modrá obloha). Po několika krátkých děkovných projevech a stručném seznámení s novými sochami, které „ob-

starali“ přítomní autoři, akce pokračovala na zámku besedou s účastníky dobřichovických sochařských symposií. Díky jim „so-

chořadí“ zdobí už celou polovinu chodníku do Karlíka.

HgS

NESTARÁTE SE NĚKDY zbytečně?

Jeden z mých přátel mi k narozeninám poslal přání, v němž mi kromě jiného přeje, abych měl co nejméně starostí. Přišlo mi to trochu divné – nejmenší starostí člověk má, když nemá žádné, a to bude, až tady nebude. Z toho, že to myslel takhle, ho nepodezírám; to jen tímto způsobem občas zapracuje můj neblahý zvyk, který mi „velí“ domýšlet věci až do konce. Mít málo starostí by chtěl nejspíše každý, ale některých se zbavit nemůžete – třeba těch, které souvisejí s výchovou dětí, s rodinným rozpočtem, s problémy v zaměstnání a také s tím, že

jste součástí nějakého společenství, vůči němuž máte určité závazky nebo i povinnosti. Takové starosti k životu patří; kdyby se člověk o někoho nebo o něco nemohl starat, asi by ho brzy všechno přestalo bavit. Je však také mnoho starostí, které k životní pohodě nepřispívají a jsou přitom úplně zbytečné. Dá se takovéto starosti nemít? Mezi zbytečné starosti patří například to, když vás „trápí“, že váš soused má drahé auto. Této „starosti“ se můžete zbavit poměrně snadno – stačí, když mu nebudete závidět a přestanete pátrat po tom, kde na

to vzal. Možná, že vás ta závist přejde, když si řeknete, že jeho starosti, aby mu ten „bouřák“ nikdo neukradl nebo nepoškrábal, jsou ve srovnání s vaší starostí, jestli máte nebo nemáte natřít plot, určitě mnohem větší. Připusťte si také, že k tomu autu se možná dopracoval proto, že ve škole dával pozor, dobře se učil a že v zaměstnání dělá „od nevidím do nevidím“. Takže uděláte nejlíp, když celou záležitost pustíte z hlavy, a o jednu zbytečnou starost budete mít míň. Spoustu zbytečných starostí si také ušetříte, když do své hlavy nebudete pouštět nic, co by později mohlo přerůst ve starosti, které se z ní už pustit nedají. Když jste se kvůli hracím automatům zadlužil, těžko můžete pustit z hlavy starost, že vám dříve či později na dveře zaklepe (či spíše zabuší) exekutor. Musíte se s ní nějak vyrovnat, ale nejlepším řešením není zvýšená spotřeba alkoholu ani útěk do lesů; na možnost, že byste se v bytě zabarikádoval, raději zapomeňte.

Počet vašich zbytečných starostí se určitě zmenší, když si nebudete žádné vymýšlet. Usoudíte-li například, že byste mohl být skvělým kandidátem na prezidentský úřad, přibude vám k řadě starostí, které už máte, starost, jak a kde sehnat několik desítek tisíc podpisů, případně budete muset zapřemýšlet, jestli by nepomohlo nechat se potetovat nebo se naučit japonsky. A to nemluvíme o starostech, které by následovaly, kdyby vám to náhodou vyšlo, protože prezident se musí starat o mnoho věcí, o nichž jste jako obyčejný občan neměl tušení. Měl jste snad někdy nějaké problémy s Evropskou unií? Měl jste snad někdy starosti s tím, jak lidstvo přesvědčit, aby neuvěřilo katastrofickým vizím souvisejícím se změnou klimatu a s globálním oteplováním? Některé starosti jsou zbytečné z toho důvodu, že se týkají dějů a událostí, které se nijak ovlivnit nedají. Zbytečnou starostí je třeba obava, že odpoledne přijde průtrž

mračen nebo že letadlo, v němž má zítra přiletět strýček z Ameriky, spadne. Víte sice, že té bouřce ani pádu letadla zabránit nemůžete, ale podvědomě starosti, že by k tomu mohlo dojít, se zbavíte teprve večer nebo až letadlo se strýčkem úspěšně přistane. Fakt je, že takovéto zbytečné starosti mívá každý, což je způsobeno tím, že „holt“ jsme takoví; těmto starostem se člověk může vyhnout jen těžko.

S těmito starostmi souvisejí obavy typu „co by se mohlo stát, kdyby“. Na rozdíl od předchozích však tyto obavy mohou být užitečné, protože představa následků nějaké pochybné akce může zabránit její realizaci. Samozřejmě se to nesmí přehánět, protože jinak byste vůbec nemohli sednout do auta a vyjet z garáže.

O to, aby některým z nás starosti neubývaly, se čas od času starají numerologové, astrologové, kartárky a další experti přes okultní nauky. V současné době varují před koncem světa, který letos nastane ve středu 12. prosince; usoudili tak z toho, že v tento den, tj. 12. 12. 2012, končí poslední cyklus mayského kalendáře a že toto datum je magické. Nebudu opakovat, co jsem na toto téma napsal loňského roku v jarním Kukátku, a omezím se jenom na konstatování, že ze všech výše uvedených zbytečných starostí je tato „starost“ nejzbytečnější.

Jak už bylo řečeno, málo starostí chce mít každý, ale když už člověk nějaké mít musí, tak chce, aby jich nebylo hodně a nebyly velké; nemít žádné nejde. A pokud náhodou dosáhnete toho, že o dovolené pár dní žádné starosti nemáte, určitě to nebude dlouho trvat a nějaká starost vám tu bezstarostnost překazí. Starostem se úplně vyhnout nedá, ale nikomu, zejména svým blízkým, je nemusíte přidělovat; i bez toho mají svých starostí dost a je docela možné, že tu největší mají o vás.

HgS

CO NOVÉHO VE FABIÁNKU?

aneb důchod není jen krmení holubů

Rok 2012 byl vyhlášen Evropským rokem aktivního stárnutí. Možná i díky tomu se počet aktivit pro seniory stále rozšiřuje a být v důchodu tak již dávno neznamená sedět v parku a krmit holuby. Rodinné centrum Fabiánek připravuje kurzy a další aktivity pro seniory v Dobřichovicích již téměř tři roky. Proč vlastně a jaká je aktuální nabídka, nám přiblížila **Hana Habartová**.

Proč pořádáte kurzy právě pro seniory?

Často se mě mí vrstevníci ptají, proč se nevěnuji svému vystudovanému oboru a místo toho trávím čas ve společnosti seniorů. S úsměvem vždy odpovídám, že když jdu na hodinu počítačových kursů, jsem unavená a nejraději bych zalezla do postele. Když odcházím domů, můj krok je o poznání lehčí, nálada lepší a celkově mám dobité baterky. Věřím, že to tak mají i mí studenti. Podle povzdechů, které se občas ozvou zpoza monitoru, vím, že to pro ně vůbec není jednoduché. O to větší je můj respekt ke každému, kdo se i v tomto věku rozhodne zkusit najít k počítači cestu. Abych jim tuto cestu usnadnila, dostávají na každé lekci Tahák, v němž je krok za krokem popsána probíraná látka a s jehož pomocí to též zvládnou i doma.

Věřím, že to má smysl.

Pokud se přihlásím jako senior, který s počítačem nemá žádnou zkušenost, nemusím se bát, že se ztrapním?

Vůbec ne. V kursu pro začátečníky začínáme opravdu od úplného základu a dále postupujeme tak, aby všichni stíhali. Navíc

na hodině kromě seniorů nejsem jen já, ale i můj asistent Martin. Oba jsme po ruce, abychom pomohli, když vyvstane nějaká potíž, vysvětlili, proč to či ono nejde, nebo si počítač tzv. dělá, co chce.

Kurzy práce s počítačem ale nejsou jedinou seniorskou aktivitou RC Fabiánek ...

To je pravda. Vloni na podzim jsme pořádali také kurs trénování paměti, letos besedy s městskou policií a naši největší novinkou je Virtuální universita 3. věku (VU3V), kterou jsme zahájili 31. října v dobřichovické knihovně. V knihovně nabízíme také poradnu, když se něco nedaří na počítači udělat tak, jak chcete, nebo máte nějaký problém s ovládáním mobilního telefonu.

Co je Universita 3. věku, je již všeobecně známé. Co ale znamená, když je ještě k tomu virtuální?

Zjednodušeně řečeno to znamená, že senioři mají přístup k přednáškám vysok školských profesorů, aniž by museli cestovat do posluchárny některé z universit nebo vysokých škol. Mohou studovat blízko svého domova. Na každém setkání si pro-

mítíme jednu přednášku, diskutujeme o informacích, které jsme se právě dozvěděli a našich zkušenostech s nimi. Každý student pak má možnost si přednášku přehrát i doma na svém počítači přes internet, vracet se k některým částem.

Každá přednáška je na jiné téma nebo jde vždy o nějaký cyklus?

Na každý semestr si senioři společně s průvodcem přednáškami volí téma, jímž se budou zabývat. V Dobřichovicích právě teď běží čtyřpřednáškový semestr o slunečních hodinách a o astronomech Rudolfa II. Další semestry již budou mít přednášek šest (vždy jednou za 14 dnů) a na výběr máme například z témat Hudební nástroje evropských a mimoevropských kultur, Lesnictví, Etika jako východisko z krize společnosti, Dějiny oděvní kultury a dalších. Celkem jich je 15. Krátké anotace a k některým i videoukázky přednášek si může každý najít na stránkách www.e-senior.cz.

Když se jednou přihlásím, jak dlouho pak musím studovat?

To je právě ta výhoda. Senioři studovat nemusí, ale mohou. Když se jim například některé téma nelíbí, mohou si dát jeden semestr pauzu a na přednášky začít chodit zase, až budou o něčem jim blízkém. Po absolvování každého semestru obdrží Pamětní list, pokud někdo absolvuje 6 semestrů, získá na promoci v aule ČZU Osvědčení o absolvování U3V.

A ještě jedna důležitá otázka. Jak náročné jsou vaše počítačové kurzy a universita 3. věku z hlediska financí a kde se dá přihlásit?

Počítačové kurzy stojí 10 lekcí 700 Kč a v ceně jsou i již zmíněné tištěné materiály. Jeden semestr VU3V stojí 200 nebo 300 Kč za šest přednášek, záleží na tématu. Jelikož se blíží Vánoce, dovolím si poznamenat, že dětem nebo vnoučatům, kteří by chtěli dědečkovi nebo babičce dát netradiční dárek pod stromeček, rádi připravíme dárkový poukaz.

Zájemci se mohou přihlásit na tel. číslo 606 652 292 nebo na e-mailové adrese rcfabianek@seznam.cz. Informace, které se nám do rozhovoru nevešly, jsou k dispozici na www.rcfabianek.cz.

JAK SLAVILI

včelaři z Dobřichovic a okolí

100 let od založení Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí?

Jedním slovem to vystihnout asi nejde, dvěma snad ...Půvabně i důstojně ...

Slavnostní výstava s bohatým doprovodným programem se konala v dobřichovickém Sále MUDr. Františka Fürsta v sobotu 6. a v neděli 7. října. Pro školy bylo ještě rezervováno pondělí 8. října.

Doprovodný program měl několik vrstev a nabídl řadu zajímavostí. Zkusme je trochu rozdělit ...

A) Hudba:

O tu se postaral dobře známý soubor Ritor-nello, který se již mnoho let věnuje hledání zapomenutých barokních skladeb.

Na včelařské slavnosti vystoupil soubor ve velmi komorní sestavě. Přijel jeho umělec-ký vedoucí Michael Pospíšil, samozřejmě s varhanním positivem, mandolinou, píšťakami, rohy a šalmajemi ... A doprovodil jej další v tuzemsku i v zahraničí velice ctěný musikant, Miloslav Študent, a to na loutnu, arcioloutnu a barokní kytaru.

A svůj vstupní vklad pojal věru stylově: Program nazvali *Chvála Sivořitele, v níž se malé dílo jeho moudrosti, totiž podivné včeliček řízení a opatrování, vypisuje, aneb Sedulitas - Pile* ... A zahráli v něm písničky vesměs autorů 17. století, které se buď nějak vztahují ke včelám.

B) Slova

Návštěvníky přivítal současný předseda Spolku a renomovaný všenosrský včelař Rudolf Stonjek. Ve svém úvodním slově se krátce dotkl aspektů spolkování na samém sklonku rakousko-uherské monarchie (připomeňme,

že Spolek byl založen v říjnu r. 1912) a položil cílenou otázku: totiž jak pokračujeme v práci s odkazem našich předchůdců a jsme-li v ní úspěšní, pak do jaké míry?

Vzhledem k řadě nemocí, které dnes postihují včely, vzhledem k faktu, že s nimi bojujeme jen s vypětím všech sil a nepříliš úspěšně, vzhledem masovým a plošným úhynům a ke značnému celkovému úbytku počtu včelstev v posledních letech se jeví odpověď na tuto otázku dosti – kulantně řečeno – komplikovaná ...

Je tu ale i hledisko jiné: Spolek žije, chová včely, pořádá moc zajímavé přednášky pro členy i pro hosty z okolí, na nichž přednášejí renomovaní odborníci. Zřídil si vlastní webovou stránku, na níž zájemci o včelaření najdou řadu užitečných informací. A navíc je schopen dodávat med souse-dům a spoluobčanům. A jeho činnost má i nadregionální přesah ...

Hosty při zahájení výstavy krátce oslovil i čestný host, tajemník Českého svazu včelařů Ing. Rudolf Peleška.

Poté se návštěvníci mohli seznámit s historií Spolku ve stručném povídání spolko-vého kronikáře J. Matla. A nejen s historií. 100 let je přece dlouhá doba ... A aby spolek tak dlouho přežil a fungoval, bylo třeba spousty drobné práce. Proto bylo zcela záměrně připomenuto, že toto slavnostní setkání je vlastně malou vzpomínkou na ně a pokusem vzdát jim a jejich práci pokorný hold.

Však také na zvláštním panelu byla na výstavě kromě jmen „otců zakladatelů“ vystavena i jejich jména, od předsedů Spolku

přes členy výboru až po místní důvěrníky, kteří zajišťují bezprostřední kontakt s jednotlivými včelaři.

Bylo hezké sledovat, jak později návštěvníci hledali na panelech jména svých otců, dědečků i babiček ...

Po hutné porci skvělé musiky uvedl předseda spolku R. Stonjek renomovaného pracovníka Výzkumného ústavu včelařského, Ing. Dalibora Titěru. Ten se ve své přednášce věnoval tématu, které jej u včelařské i nevčelařské veřejnosti proslavilo, totiž včelím produktům, navíc mýtů zbaveným. Napsal o tom knížku se stejným názvem (*Včelí produkty mýtů zbavené*), jež se již dočkala několika vydání a i to poslední je beznadějně rozprodané.

A že včelí produkty mýtů zbavoval skoro hodinu velice poctivě, dosvědčí i následná takměř čtyřicetiminutová debata se zaujatými i zvědavými posluchači.

Další kapitolou slavnostního programu byly „rukotřasy“, jak by to asi nazval Vladimír Merta. Ale žerty stranou. Šlo o vážnou věc. Normálně se při takových příležitostech dostaví zástupce vrchnosti, pár obecných vět vypustí, rukou potřeše a předá universální diplom či medaili s doplněným jménem dotyčného. Dotyčný a oceněný chť – nechť dojat, posleze ale diplom či medaili uloží do šuplíku a nezbyde mu, než dál fungovat ...

Spolek se ale rozhodl jinak. Totiž aby on sám ocenil právě ty, kteří pro něj udělali tu cennou, poctivou a neviditelnou práci. Před plným sálem tak obdrželi tito spolkové tahouni půvabná – řekněme – těžítka na stůl s připomínkou jubilea a s vyjádřením poděkování Spolku.

C) Věci

Svět včel a včelařů je specifický. Spolek se to snažil ukázat prostřednictvím kupy exponátů, které ilustrovaly rozmanitý a promyšlený život včel i každodenní včelařovu praxi. Už před vchodem do sálu narazili návštěv-

níci na případně uspořádanou mini expozici několika starších úlů, jednoho obrovitého a krásně zdobeného klátu, jehož autorem je všenosrský kolega Jaroslav Bím, či na nějakých 100 let starý a konstrukčně unikátní medomet, který při točení zejména dětem dělal velikou radost.

Když pak návštěvník vkročil do sálu, pak první, co uviděl, byl čenich medvěda na půvabném klátu, který vznikl opět pod rukama a pod dláty J. Bíma.

Na vstupní chodbě pak jeho oči spočinuly na spoustě obrázků, které děti poslaly do soutěže *Poletme se včelou*, již Spolek ku svému výročí vypsal. Zúčastnilo se jí na 50 dětí z Dobřichovic i z okolních obcí a také, ač to pořadatelé vůbec nečekali, děti z dětského domova pro mentálně handicapované Petra z Mačkova u Blatné, a to skvělou výtvarnou kolekcí.

Výtvarné práce nakonec byly vystaveny všechny a návštěvníci mohli vybrat ty nejlepší z jednotlivých věkových kategorií. Předtím ale vyhodnotila došlé práce odborná porota. A vybrala tři nejlepší práce z každé věkové kategorie, vítězové i vítězky byli při slavnosti vyhlášeni a dostalo se jim zasloužené sladké odměny v podobě medu, který věnovali členové včelařského spolku. Po skončení výstavy pak byli vyhlášeni vítězové soutěže návštěvníků a také oni dostali jako cenu med. Určitě jim už chutná ... Jejich práce i jména si můžete prohlédnout na adresách: <http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/news/vysledky-det-ske-vytvarne-souteze-poletme-se-vcelou/> a <http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/fotogalerie/>.

V sále nejprve každého návštěvníka přímo do nosu příjemně uhodila vůně krásných medových perníčků, které upekly M. Vícho-vá a K. Stonjeková.

Pak návštěvník spatřil exponáty uspořádané do určitých sekcí. Byla tak na řadě „aparátů“ či panelů možnost dozvědět se fakta o historii Spolku, jména zakládajících

členů, předsedů i ostatních zasloužilých včelařů, kteří pro spolek odvedli onu neviditelnou drobnou práci. Všichni si také mohli zalistovat ve vystavené spolkové kronice.

Návštěvníky samozřejmě také zajímalo, jak se získávají včelí produkty (med, pyl, propolis či mateří kašička a dokonce i včelí jed) a co se z nich dá udělat a k čemu nám to je. Mohli tak vidět třeba různé barvy pylových rousek, jak je včely nosí z různých květin, nebo zpracovaný pyl včelami uložený do plástu, či samotný propolis na včelím rámu, poté oškrabaný v sáčku, posléze naložený v lihu a vedle hned přefiltrovanou tinkturu a propolisovou mast. Mohli také vidět, jak se získává vosk, jak si včely staví plásty, jak si do nich ukládají zásoby, kam dávají pyl, kam sladinu, kam klade matka vajíčka a jak pokračuje jejich další vývoj. Bylo jistě poučné vidět, jak se pracuje při vytáčení, cezení a stabilizování či pastování medu. Pro děti bylo velké gaudium, když si mohly zatočit ručním medometem.

Nechyběly samozřejmě ukázky různých typů starých, novějších i nejnovějších úlů. Pozornost poutala staříčká košnice i nový trámko-vý úl, zvaný u nás lapidárně medná kráva.

V exkluzivní presentaci, kterou připravila kolegyně Kristina Millerová, mohli všichni v precisní zkratce shlédnout, *Jak žijí pilné včelky*. Tedy i to, v čem a jak žijí, jak vypadá trubec, jak dělnice či včelí matka, jak vajíčko, které matka naklade, jak larva, jak kukla a jak nově vylíhnutá včela. A jak rostou a líhnou se. A třeba také, jak se včely množí, nebo co je dnes ohrožuje a co s tím ...

A ty včelky také mohli všichni pozorovat na živo, totiž v pozorovacím úlu, který zhotovili kolegové J. Bím a R. Stonjek, jenž jej zároveň osadil svými včelkami. Zejména pro děti tohle byla moc zajímavá podívaná. Stejně jako originální video-úl, našeho kolegy a kamaráda z Pracovní společnosti nástavkových včelařů (PSNV) a také filmaře Jiřího Němce, jenž do běžného úlu umístil

obrazovku, na níž běžel záznam života včel v úlu i se zvukem. Stačilo juknout do očka úlu a rázem jste byli v jiném světě. V jednoduchosti je krása ...

Náš kolega Jiří Ševčík, včelař a také starosta z blízkého Svatého Jana pod Skalou, nám zapůjčil některé ze svých unikátních historických včelařských předmětů, které shromažďuje pro připravované včelařské museum. Bylo to zajímavé srovnání, vidět třeba 100 let staré a vedle něho letos vyrobené sluneční tavidlo ...

Na podiu měli návštěvníci vzácnou možnost shlédnout vybavení malé včelařské farmy, tedy v překladu do běžného jazyka linku na vytáčení a zpracování medu a řadu unikátních vychytávek, které za svou dlouholetou praxi vymyslel a vyvinul R. Stonjek. Byl tam také koutek s moderní literaturou o včelách a s včelařskými časopisy Včelařství nebo Moderní včelař. A s tímto koutkem sousedil neméně zajímavý koutek včelích nemocí. A navíc si zde na vystavených podložkách pod lupou mohl každý najít svého roztoče *Varroa destructor*, dnes největšího nepřítele našich včel, což děti malé i velké velice bavilo ...

Pořadatelé jistě ocenili, že přišlo hodně lidí, zvláště rodin s dětmi. A když už jsme u dětí: na pondělní dopoledne 8. října zůstala výstava otevřena pro školy. A bylo celé dopoledne plno! Došli nejmenší čtvíčkové z Karlíka, o něco větší návštěvníci z mateřské školky v Dobřichovicích, ale také třeba osmáci a deváťáci ze Všenor. Všichni si to mohli užít na vlastní oči i uši a dokonce mohli ochutnat skvostné medové perníčky. Jen se po nich zaprášilo ...

Cenné bylo základní rozhodnutí, tedy zaměřit výstavu o světě včel i včelařů spíše na nevčelařskou veřejnost a zvláště na rodiny a děti. A také na význam včel a jejich chovu na udržení biodiversity, na opylovací činnost i na význam včelích produktů pro zdravý životní styl.

Ted' poděkování: obcím Dobřichovice a Všenory za materiální příspěví, společnosti Diman, která poskytla sál pro výstavu. A samozřejmě všem, kteří jakkoli pomohli.

Díky patří samozřejmě také všem, kteří přišli a přispěli k moc fajn atmosféře, která po celou dobu na výstavě panovala.

A nakonec zmíním ještě jednou výtvarnou soutěž. To byl evidentně krok dobrým směrem, děti vytvořily spoustu krásných prací a vlastně by si všechny zasloužily ocenění. Tak aspoň touto cestou všem veliký dík! Určitě se při té práci hodně naučily a určitě

už také baští med od zdejších včel, ostatně se k tomu spousta dětí na výstavě hrdě hlásila. A to je dobře. Díky tedy všem za tenhle krásný spolu-zážitek. A pokud byste se chtěli dozvědět více, pak klikněte na adresu <http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/>

J. Matl

P. S.: fotky z výstavy si můžete prohlédnout na adrese: <https://picasaweb.google.com/112177379233364430593/Vystava100LetVcelarskehoSpolkuProDobrichoviceAOkoli67Rijna2012Dobrichovice>.

Z DENÍČKU včelařova

Podzim přešel, zima se přihlásila, kruh se uzavřel. Včelky už doufejme spokojeně zimují v úlech plných zásob a nepřejí si být rušeny. Doufáme v to všichni a věříme, že zimu přečkají v dobré kondici a na jaře se s nimi ve zdraví setkáme. Letošní sezona nebyla popravdě řečeno nic moc. Co se mohlo pokazit, tak se také pokazilo. Prudké předjarní mrazy včelám daly pěkně zabrat. Pokud přežily, šly do hodně složitých podmínek. Teplotně nevyrovnané jaro, v němž jen těžko donášely zásoby, velikonoční mráz jim navíc poničil jejich oblíbené akáty, důležitou součást snůšky. Pak vedra, v nichž vše odkvetlo strašlivě rychle. U nás v údolí končí snůška s květem lip. Ty ale díky vedru a suchu letos prakticky nemedovaly. Snůška? Darmo mluvit. Nepřišla ani toužebně očekávaná letní medovice. A tak je letos medu málo a jeho milovníci to už jistě dobře vědí. Snad bude příští rok lépe ...

Jedna věc tu však je, k níž se periodicky vracíme. A učiníme tak i teď. V textech, které se věnovaly kronice Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí, jsme často zmiňovali, že ve spolku stále fungoval t.zv. pastevní odbor. Byl to tým lidí, kteří každý rok se správci lesů, s vedením obcí i s místními rolníky dojednával, jak osadit či osít některá pole a místa tak, aby z nich měly místní včely snůšku i majitel zisk, jaké stromy v lesích, v obci či kolem řeky zasadit, a pod. Tahle spolupráce desítky let fungovala a její výsledky můžeme třeba kolem řeky vidět i dnes. Třeba ty dnes už statné vrby nebo lípy ... Rádi bychom něco podobného v dohledné době obnovili a přemýšlíme, jak to udělat. Protože včel ubývá a včelí pastvy také. U nás nyní vymizela okolní pole, včelám zbývají jen louky, zahrady a les. Ono to má mnoho spojnic a konsekvencí. Opylovací činnost včel zajišťuje v přírodě potřebnou

biodiversitu, bez níž by se celý ekosystém zvolna zhroutil.

Už teď ale můžeme i my sami něco udělat. Třeba pěstovat co nejvíc kytiček a sadit ty „správné“ stromy, nechat trochu vykvést trávníky a louky a neholit je hřmotidly každý weekend. Včely to ocení, dají více medu a ten bude zase jen a jen pro nás, co tu žijeme. Letošní patálie s nedostatkem medu nám k tomu tak trochu možná cosi naznačila ...

J. Matl

10 LET ČINNOSTI centra komplexní péče Dobřichovice

24. října se residence Křížovníků s červenou hvězdou naplnila svátečně oblečenými lidmi, stoly plnými jídla, panely plnými fotek a informací a také hudbou. Centrum komplexní péče Dobřichovice totiž slavilo, že již 10 let působí v naší obci a pomáhá lidem, kteří hledají v péči o duši i tělo, tedy o ony nerozlučně spojené nádoby, poněkud jiné cesty, než jsou cesty většinové. Protože Kukátka s Centrem pravidelně spolupracuje, což jistě dobře vědí čtenáři rubriky Co duše bez těla ..., dovolím si stručnou zprávu o slavnosti.

Oslava to byla velmi důstojná a bohatá na program i zážitky. Moderoval ji s profesionalitou sobě vlastní oblíbený moderátor Radiožurnálu Václav Žmolík. Úvodem promluvily a s působením i metodami práce Centra seznámily přítomné jeho majitelka MUDr. Dana Jenšovská a jeho ředitelka Mgr. Jana Týkalová. Za bouřlivých ovací celého sálu ve stoje také obě spolu s V. Žmolíkem poděkovaly za neúnavnou

a dlouholetou spolupráci vynikající osobnosti české medicíny, neurologovi, zakladateli moderní funkční diagnostiky a léčby vertebrogenních onemocnění a manuální a reflexní terapie u nás, panu Prof. MUDr. Karlu Lewitovi, DrSc. Byla to chvíle velkého dojetí a nepředstírané úcty. Zejména ve chvíli, kdy mu na dávnou violu zahrála a nádherně zazpívala jeho dcera Jana pradávnu moravskou baladu. Zahrát však přijel i host nanejvýš vítaný, houslový virtuos Jaroslav Svěcený. A nebyl sám! Vystoupil totiž se svou půvabnou a talentovanou dcerou Julií a spolu provedli např. skladby J. M. Leclaira, W. A. Mozarta či úpravu známého anglického tradicionálu. Skvělý zážitek! To však z hudby nebylo vše, neboť houslové virtuosity vystřídala dětská lidová hudba Notičky, která předvedla strhující pásmo písniček i tanců. Mám moc rád tuhle hudbu, proto jsem byl velmi smutný, když se při ní někteří návštěvníci nahlas bavili.

Prof. K. Lewit před panelem o sobě

MUDr. D. Jenšovská a Prof. K. Lewit

Další částí oslavy bylo slavnostní pohoštění, které bylo velmi rozmanité a chutné. Nepatřím k těm, kteří se při podobných situacích standardně ocitají první u zdroje, spíše naopak, takže nemohu sloužit popisem dobrot. Volil jsem spíše poslech tria Philidor, jehož hudbě ve velkém sále patřil zbytek slavnosti. A dobře jsem udělal, neb jejich hudba byla sličná a šmrncovní. Takže nelituji ... :-).

Oslava byla velmi milá a za redakci Kukátka bychom chtěli popřát Centru další desítky let užitečné práce. A těšíme se také na další zajímavé materiály a nápady, kterými Centrum potěší čtenáře Kukátka ...

(Více fotografií si můžete prohlédnout na adrese: <http://www.ckp-dobrichovice.cz/prakticke-info/fotogalerie/>)

J. Matl

Soubor Notičky v akci.

100 LET

Včelařského spolku Dobřichovice

Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí letos na podzim oslavil 100 let od svého založení. V tomto roce jsme proto v historické rubrice přinášeli zajímavosti z kroniky tohoto spolku. Chtěli jsme tak nejen přiblížit historii spolku, ale také vzdát poctu těm, kteří spolkovou káru táhli tím podivným stoletím zaťatě, trpělivě a s tichou pokorou. Dnešním dílem tuto minisérii zakončíme.

V minulých dílech této série jsme si ukázali, že Včelařský spolek pro Dobřichovice a okolí si nepsal kroniku od samého počátku, nýbrž že ji podle autentických archivních (a dnes nezvěstných) materiálů dopsal až v 60. letech minulého století tehdejší spolkový kronikář a brunšovský včelař p. Ludvík Hainz. Pokusili jsme se také ukázat, co vše v kronice můžeme najít, na jaká zajímavá témata v ní narazíme a co z údajů do kroniky zapsaných můžeme vytěžit pro dnešek. Nyní se vrátíme kruhem opět k počátku, tedy k samotnému založení spolku, a ukážeme si kroniku jaksí in natura, tedy přímými ukázkami. Takto popsal založení spolku vlastně první zapisovatel:

PROTOKOL O USTAVUJÍCÍ VALNÉ HROMADĚ VČELAŘSKÉHO SPOLKU PRO DOBŘICHOVICE A OKOLÍ

Pan Josef Novák, mistr truhlářský v Dobřichovicích, za součinnosti pp. Lad. Landy, rolníka, a Jaroslava Hrdle, rolníka, tamtéž, dal podnět k založení spolku v Dobřichovicích z následujících důvodů:

- Stávající spolek okresní ve Zbraslavi jest pro včelaře naše z ruky a součinnost se spolkem těžkopádná.

- Stává naděje, že jsouce v Dobřichovicích a jejich okolí dosti včelařů, kteří by se dali zorganizovati a kteří většinou dosud mimo včelařskou organizaci stojí a takto ve prospěch místního včelařství intensivněji pracovati a z toho našemu ústředí býti ku prospěchu <mohou? JM>.
- Z důvodů těchto provedli soupis těch včelařů, kteří jsou ochotni ku spolku se přihlásiti, a zadali stanovy prostřednictvím „Zemského včelařského spolku“ k c.k. místodržitelství ku schválení a k povolení založení spolku.
- Se založením spolku projevíli souhlas a za členy jeho se ihned přihlásili páni z Dobřichovic: Landa, Svoboda, Kecek, Rösener, Vít, Liebl, Šebesta, Petrák, Doskočil, Vávra, Novák, Hrdle, Benoni, šlechtična Randová, Hodek, Nosek, Drahošová, Viskočil, Peka (Vonoklasy), Tománek.
- Ze Všenor: Kasalický, Vorlíček, Štorch, Velík, z Mokropes: Slavík, z Karlíka Procházka st., Procházka ml., Koníček, Viskočil, z Černošic: Linka, Toníček, z Vonoklas: Novotný, z Mořinky: Sojka, dodatečně Jelínek - Černošice. Celkem přihlásilo se 34 členů se (? - mezera - , viz násl. seznam zakládajících členů, kde uveden počet 220 - JM) včelstvy.

- Stanovy a žádost naše 20. 9. 1912 zadané byly přípisem ze dne 28. srpna 1912 č. j. 8/A 3583 c.k. místodržitelstvem prostřednictvím „Zemského včelařského spolku“ vyřízeny a stanovy schváleny.
- Na základě tomto svolána ustavující valná hromada členů „Včelařského spolku pro Dobřichovice a okolí“ na neděli dne 20. října 1912 do hotelu našeho člena p. Fr. Šebesty. Jménem svolavatelů účastníky přivítal p. Josef Novák, kterýž po té zvolen předsedou schůze a zapisovatelem Jar. Hrdle. V dalším ujal se slova delegát „Zemského včelařského spolku“ (// s. 2) p. V. Šmidlík, jehož pozdrav a přání plného zdaru přináší. V přednášce přes hodinu trvající nastínil nám dějiny a vývoj našeho včelařství, obeznámil nás s jeho získanou praktickou včelařskou a poučil nás v začátečních pracích spolku. Po té rozpráda se debata včelařská vzájemná k jeho žádosti. Přednáška se zamlouvala a poděkoval mu p. předseda.
- Dále následovaly volby, a to jednohlasně aklamací, a zvoleni všemi hlasy: předsedou p. Josef Novák, truhlář, Dobřichovice místopředsedou p. Fr. Šebesta, hotelier, Dobřichovice pokladníkem p. Gustav Hodek, úředník, Dobřichovice jednatelem p. J. Hrdle, rolník, Dobřichovice členy výboru: Vend. Vít, lékař, Dobřichovice Karel Linka, říd. učitel, Černošice Benon Svoboda, zahradník, Dobřichovice Frant. Procházka, žel. zřízenec, Karlík Stan. Peka, obchodník, Vonoklasy náhradníky: Václav Štorch, Všenor Karel Kecek, rolník, Dobřichovice revizory účtů: Fr. Vorlíček, hostinský, Všenor Alois Koníček, Karlík
- Zvolený výbor se ihned sešel a ustanovil příspěvek ročně 3 K 60 hal., zápisné žádné.

- K vlastní žádosti platili p. pokladníkovi ihned páni: Vorlíček, Štorch, Linka, Peka, Svoboda, Souček, Vyskočil, Kecek, Koníček, Tománek, Novotný, Procházka st., Hodek, Šebesta, Novák, Hrdle.
- Celkem vybráno: 54 Kor. 60 hal. a Jelínek, vcelku 61 K 20 hal.
- Ke spolku přihlásilo se celkem 34 členů a schůze i s hosty přítomno 24. Volné návrhy: Pan Linka navrhuje, aby určil se některý člen, který by byl mezistěny za odměnu. Navrhuje předsedu. Na návrh předsedy odloženo do výborové schůze. Program vyčerpán i ukončena předsedou schůze.

V Dobřichovicích 20. října 1912.

Josef Novák, t.č. předseda
Jar. Hrdle, t.č. jednatel

K tomuto půvabnému úryvku z kroniky přidáme ještě soupis zakládajících členů, který v kronice následuje:

ZAKLÁDAJÍCÍ ČLENOVÉ VČELAŘSKÉHO SPOLKU V DOBŘICHOVICÍCH

Jaromír Vorlíček, maj. vily, Všenor
Karel Linka, říd. učitel, H. Černošice
František Procházka, žel. zříz., Karlík
Vendelín Vít, lékař, Dobřichovice
Alois Koníček, mlynář, Karlík
Fr. Touček, zahradník, H. Černošice
Bohumil Slavík, obchodník, H. Mokropsy
Benon Svoboda, zahradník, Dobřichovice
Stanislav Peka, obchodník, Vonoklasy
Josef Novotný, bednář, Vonoklasy
Josef Novák, truhlář, Dobřichovice
Anna Drahošová, v dom., Dobřichovice
Václav Štorch, soukr., Všenor 49
Jaroslav Hrdle, rolník, Dobřichovice
Alois Procházka, zedník, Karlík
Miroslav Zíka, mlynář, Karlík

Josef Viskočil, hajný, Karlík
 Jiří Tománek, zahrad. Dobřichovice
 Frant. Šebesta, hotelier, Dobřichovice
 Jan Nosek, úředník, Dobřichovice
 Karel Kecek, rolník, Dobřichovice
 Josef Sojka, rolník, Mořinka
 Ladislav Landa, rolník, Dobřichovice
 Rudolf Rösener, nájemce statku, Dobřichovice
 Adolf Liebl, lesní, Dobřichovice
 Tomáš Petrák, hostinský, Dobřichovice
 Dr. Ant. Doskočil, advokát, Dobřichovice
 Jan Vávra, pěvec, Dobřichovice
 Jan Kasalický, statkář, Všeroky
 Bohumil Benoni, rolník, Dobřichovice
 šl. Anděla Randová, Dobřichovice
 Gustav Hodek, úředník, Dobřichovice

Václav Jelínek, strážník, Černošice
 Fr. Velík, obuvník, Všeroky

34 členů se 220 včelstvy

Zajímavé jsou samozřejmě i seznamy předsedů a různých funkcionářů. Najdete je na webových stránkách spolku <http://dobrichovice-vcely.webnode.cz/>. Zájemci si mohou prohlédnout fotografie t. zv. staré kroniky (tedy do počátku 90. let minulého století) ve fotogalerii patřící ke spolkovému včelařskému webu na adrese: http://picasaweb.google.cz/112177379233364430593?auth-key=Gv1sRgCLXZ9b_Up-3pfQ

J. Matl

ZA MUDR. ALEŠEM FÜRSTEM

Dne 7. srpna 2012 v Krajské nemocnici v Liberci náhle zemřel na infarkt myokardu MUDr. Aleš Fürst, syn oblíbeného dobřichovického lékaře, MUDr. Františka Fürsta. Dr. Aleš Fürst zdědil otcovu lásku k medicíně, oddanost náročnému povolání a zodpovědnost při léčbě pacientů, jimž se věnoval takřka 24 hodin denně, bez ohledu na volný čas i zdravotní stav.

V Krajské nemocnici v Liberci, kam nastoupil rok po promoci na Fakultě všeobecného lékařství UK v Praze, tj. v roce 1967, pracoval až do odchodu do důchodu v roce 2004, tedy 37 let. V nekrologu na internetových stránkách této nemocnice se jeho spolupracovníci a žáci zmiňují i o jeho nezaměnitelném vystupování. MUDr. Aleš Fürst vynikal britkým inteligentním humorem a šíří vzdělání - a to nejen v oblasti medicíny. Pacienti i kolegové si ho vážili jako výborného internistu, ale jeho jméno je

nejčastěji uváděno ve spojení s kardiologií. Stál u vzniku první liberecké koronární jednotky v roce 1974, o 4 roky později u vybavení nové koronární jednotky a jednotky intermediální péče v tehdy novém pavilonu interních oborů. Až do vzniku Kardiocentra v roce 2003 pracoval téměř 30 let jako vedoucí koronární jednotky. Jeho žáci pracují v současnosti jako kardiologové v liberecké nemocnici i na ambulancích.

Uzdravoval nemocné, ale sám již od 5. třídy trpěl diabetem, což mu osobně oznámila zdrcená maminka na letním sokolském táboře na Sázavě. Nemoc nepříznivě ovlivnila jeho další život, přestože se jí nenechal omezovat. Dal přednost péči o pacienty a sebe zanedbával. Nedostatek spánku, nepravidelná strava a pracovní vypětí, to patřilo k jeho životnímu stylu. Kolegyně z nemocnice s ním věčně bojovaly a doslova ho vyháněly z koronární jednotky, obá-

valy se, že by tu mohl skončit na lůžku jako pacient. Značné potíže při zavádění centra musel zvládat nejen po stránce odborné, ale i technické. Jeho pověstný pilníček na ampule, který mívával v kapse, vždy posloužil k napojení desítek drátů, když nepřenášely správný impuls od přístrojů. Pacienti byli často odkázáni pouze na jeho přítomnost na JIPce, resp. jeho urychlený příjezd do špitálu. Řidiči sanitky by mohli vyprávět o počtu jízd, které znamenaly záchranu lidského života. Sestry se modlily, aby se ob-

jevil ve dveřích a zachránil zoufalé situace. Ironií osudu se stalo, že právě on skončil na této jednotce, a všichni, které vychoval, dělali k jeho záchraně, co mohli, aby překonal obnovený infarkt. Bohužel marně. Obklopen svou rodinou a za přítomnosti bratra Františka skonal. Obřadní síň v Liberci, přeplněná kolegy a pacienty, svědčila o lásce těch, kterým se celý život věnoval. Zůstává ve vzpomínkách rodiny, kolegů, přátel a vděčných pacientů. Čest jeho památce!

MUDR. ALEŠ FÜRST

MUDr. Aleš Fürst s maminkou, p. Marii Fürstovou.

Narodil se 15. listopadu 1942 v Dobřichovicích v dnešní ulici 5. května v domě č. 10. Jeho otec MUDr. František Fürst tu téměř 30 let (v l. 1936 – 1965) léčil obyvatele z Dobřichovic i širokého okolí. Zprvu v soukromé ordinaci, zřízené v domě č. 10, pak ve zdravotním středisku v Březové ulici. Jeho maminka, p. Marie Fürstová, rozená Landová, vystudovala učitelský ústav, ale po většinu života pečovala o rodinu, tj. manžela a syny Františka a Aleše. Pouze díky jejím organizačním schopnostem se vždy podařilo manželovi denně osobně navštívit více jak 20 pacientů.

Po skončení školní docházky na místní základní škole úspěšně pokračoval ve studiu na gymnasiu v Radotíně a po maturitě na Fakultě všeobecného lékařství University Karlovy. Po roční praxi v okr. nemocnici v České Kamenici odchází do Liberce. Spolu s manželkou Jiřinkou, rovněž lékařkou, vychovali

MUDr. Aleš Fůrst se syny - Ing. Davidem Fůrstem a MUDr. Alešem Fůrstem (odleva)

dva syny, Aleše a Davida. Jeho starší syn MUDr. Aleš Fůrst, lékař v Liberci, navázal na rodinnou tradici. Mladší syn Ing. David Fůrst pracuje v oblasti vodárenství. Dny volna trávil rodina na chalupě v Bedřichově v Jizerských horách, později se 4 vnoučaty. Manželka Jiřina o Aleše vzorně pečovala, dá se říci, že pouze její pečlivostí a obětavostí si prodloužil život o řadu let.

Dr. Fůrst se vždy velice rád vracel do Dobřichovic. Miloval tento kraj, měl tu řadu příbuzných a známých. Při setkáních s bývalými dobřichovickými spolužáky a kamarády, např. Zuzanou Halenkovou, Jaroslavem Tůmou, Michalem Běhounkem, Tomášem Petrákem, Járou Tomkem, Pepou Klímou a dalšími, se vzpomínalo na krásné časy dětství a dospívání. Účastnil se třídních

srazů z gymnasia i ze základní školy, vždy byl neformální vůdčí typ. Při narození Aleše, tj. před sedmdesáti lety, zasadil jeho otec, MUDr. František Fůrst, na zahradě v ulici 5. května č. 10 mladou břízu s přáním, aby jeho syn pokračoval v doktorské tradici. Přání se naplnilo. Odchodem Aleše došlo symbolicky i k odumření nádherného stromu. Ze tří kmenů zbyl jen poslední, snad na památku.

Rodina děkuje redakci za zveřejnění této vzpomínky.

Děkujeme rodině za poskytnutí fotografií. Ze vzpomínek jeho bratra, p. Františka Fůrsta, a z nekrologu zveřejněném na internetových stránkách Krajské nemocnice v Liberci sestavila

Jana Váňová

KULTURNÍ PŘEHLED

na prosinec až březen 2013

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech).

Aktuální dění prosím sledujte v Informačních listech – v jednání jsou zajímavé koncerty ☺.

Výstavy v Dobřichovicích

Od 29. listopadu do konce prosince bude ve velkém sále v křižovnické residenci výstava fotografií hub, jejíž autorem je Václav Burle z Velké Chuchle. Více se o autorovi můžete dozvědět i na www.burle.blog.cz. Tradiční prodejní výstava Květinové dekora-

ce bude v sále Dr. Fürsta do 2. prosince, otevřeno denně od 12-19 hodin. Uvidíte: dekorace ze sušených květů, aranžmá z umělých květů, pestrý výběr materiálu, proutí a keramiky, svíčky, dárky...

Na měsíc leden, únor a březen se vrátí výstava „Dobřichovice v architektuře konce 19. a první poloviny 20. století“. Ve velkém sále a na chodbě residence se opět představí bezmála čtyřicet architektonicky hodnotných staveb na území Dobřichovic.

Prosinec

Od 5. listopadu – 23. prosince – restaurace Zámecký had

Každý rok opakujeme akci „Strom splněných přání“ pro Dětský domov Lety. Přijďte i letos do restaurace Zámecký had „odstrojit“ vánoční stromček ověšený barevnými obálkami a splnit tajná přání dětem, které nebudou na vánoce v kruhu rodinném. (info v restauraci Zámecký had).

1. prosince, sobota – residence, 10 – 18 hodin, Adventní trhy s ohňostrojem

Betlém se živými zvířaty, dárky a dárečky, svíčky, koláčky,

voňavé nápoje a dobroty, jmelí a předvánoční nálada

11:00 výroba adventních věnců s floristkou Lucií Jiroušovou (pro předem objednané)

od 12:00 pečení perníčků a vánoček (spodní sál zámku)

13:30 Zimní pohádka (divadlo Matěje Kopeckého)

14:30 Kouzelnické představení (velký zámecký sál)

15:00 Chorus Angelus (na nádvoří u živého betlému)

15:30 Vánoční příběh (divadelní představení souboru Kukadýlko)

17:00 ohňostroj (pod zámkem u řeky)

20:00 Mostový ples v hale Bios do 02:00 pro vás hraje Funny Dance Band Aleše Hávy

Na plese vystoupí v 21:00 KST Silueta Praha s ukázkou společenských tanců a možná přijde i kouzelník...

Vstupenky (200,- Kč) na Mostový ples v předprodeji na Městském úřadě v Dobřichovicích.

3. prosince, pondělí – residence, 18:30

Seminář středověké hudby pro širokou veřejnost pořádá ZUŠ ve spolupráci s městem Dobřichovice. V rámci tohoto semináře bychom rádi seznámili širokou veřejnost i žáky ZUŠ s pozoruhodnou středověkou hudbou. Je to hudba z doby, kdy Čechy zveleboval císař Karel IV., kdy se stavěly mohutné gotické katedrály a hrady jako např. Chrám sv. Víta v Praze nebo hrad Karlštejn. Posluchači budou překvapeni, jak je tato hudba bohatá a různorodá. Zajímavý výklad přiblíží poutavou formou tuto historicky vzdálenou hudbu a umožní posluchači ji lépe pochopit a mít z ní potěšení. Žáci ZUŠ budou mít ojedinělou příležitost zazpívat si a zahrát s historickými hudebními nástroji za doprovodu známého souboru Ars cameralis (<http://www.volny.cz/cameralis/>). Tento soubor se již dlouhou řadu let věnuje provozování středověké hudby.

Zveme všechny milovníky hudby na tuto výjimečnou akci, aby se společně s námi nechali okouzlit a inspirovat atmosférou doby středověku a vyslechli hudbu, která ještě po šesti stoletích k nám může srozumitelně hovořit.

11. prosince, úterý – sál dr. Fürsta 18:00

Pan Prof. Jaroslav Šaroun si na besedu pozval **dirigenta Libora Peška**.

10 let (1987 – 1997) působil ve funkci uměleckého ředitele a šéfdirigenta Královského filharmonického orchestru v Liverpoolu (Royal Liverpool Philharmonic Orchestra), se kterým dodnes vystupuje jako čestný dirigent. V Anglii se významně zasloužil o systematickou propagaci české tvorby, zvláště díla Josefa Suka. Od roku 1990 byl hlavním hostujícím dirigentem Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK. Od roku 2007 zastává post hlavního dirigenta Českého národního symfonického orchestru, pravidelně pracuje s předními českými orchestry (Česká filharmonie, Symfonický orchestr Českého rozhlasu a další) a vystupuje v zahraničí. Při příležitosti státní návštěvy britské královny Alžběty II. v České republice v roce 1996 obdržel Řád britského impéria. Téhož roku byl jmenován čestným členem University v hrabství Lancashire v Prestonu. V roce 1997 získal prestižní Cenu Classic a z rukou prezidenta Václava Havla Medaili Za zásluhy I. stupně.

15. prosince, sobota – residence, od 11 do 18 hodin, Dětský vánoční Jarmark

Každoročně připravují děti ve škole, v různých klubech i ve stacionáři Náruč přáníčka a různé drobnosti, které si můžete na Jarmarku koupit. Od 12 hodin si přijďte upéct voňavou vánočku nebo třeba stromeček, zazpívá vám k tomu sbor Chorus Angelus. Nebude chybět vystoupení žáků základní umělecké školy i dětí z dětského domova, pro které restaurace Zámecký Had opět uspořádala Strom splněných přání. Svoji účast přislíbil oblíbený mistr kovář a pokud počasí dovolí, budou projížděky na koních.

Loni jsme obnovili keramický betlém, pokud budete chtít rozšířit řady oveček, pastýřů a jiných figurek, přineste je prosím na Jarmark, na studni ve spodním sále bude stát stromeček.

22. prosince, sobota – kostel Karlík 17:00

Vánoční koncert - dětská lidová muzika Notičky pod vedením Lenky Kolářové.

24. prosince, pondělí - kostel Karlík 24:00

P. Georgius Zrunek: Vianočná omša F dur Missa I. pro festis natilitiis (dříve připisovaná Patru Edmundu Paschovi). Tato mše, která pochází z druhé poloviny 18. století, se dlouho

mylně připisovala františkánovi P. Edmundu Paschovi. Z posledních výzkumů ale vyplývá, že jejím autorem bude P. Georgius Zrunek (1736 - 1789).

Každý, kdo alespoň jednou dílo slyšel, ví, že se jedná o jednu z nejpůsobivějších kompozic, která se váže k vánočnímu tématu narození. Nekomplikovaná harmonie dává prostor pro rozeznání působivých melodií i pro užití nejrůznějších lidových nástrojů. A snad žádnému skladateli se zatím nepodařilo napsat tak jednoduché a přitom tak čarokrásné a vtipné Benedictus jako právě autorovi této mše. Celek pak vyznívá spontánní radostí nad novou zvěstí, že se nám v Betlémě narodil Spasitel.

Jednotlivé části mše: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus a Benedictus, Agnus Dei.

Leden 2013

10. 1. v 18 hod. bude v Café galerii T. Bíma zahájena výstava **Dar radosti** doc. D. Puchnarové, ak. mal.

Od 25. 1. začíná dalších deset lekcí kursu **Taneční pro dospělé**. Se svým partnerem se vám lektorka Růžena Hartmanová pokusí opět ukázat, proč je tanec chytíl za srdce a propadl mu na celý život. Přihlášky i podrobnosti na www.tanecni-praha.cz

Únor

3. 2. v 15:00 bude v sále dr. Fürsta připravena pohádka pro děti z dílny divadelního spolku Pruhované panenky s názvem Pohádka o Sněhurce. Jemně strašidelná klasická pohádka vsazená do poezie starých časů. Staré kufr, stojany na noty, trpaslíci z dřevěných špalíků, loutka Sněhurky v životní velikosti. Představení je podbarveno hudbou, Lenka Hušková a Monika Krejčí hrají na různé neobvyklé i obvyklé nástroje - tibetské mísy, dešťovou hůl, kytaru, flétnu, buben, zvonky a chřestidla.

Na únor/ březen je v jednání koncert.

Březen

3. 3. v 15 hodin v sále Dr. Fürsta bude pohádka pro děti s názvem O medvídkovi Medouško-vi, přijede ji zahrát Mimotaurus a je skutečně nač se těšit: Plyšově jemná pohádka pro děti předškolního věku se odehrává ve dva metry vysokém domečku pro hračky. Chrabrý hrdina medvídek Medoušek nade vše miluje knihy a med. Díky mlsání však jednoho dne ztratí hlavu (nechá ji ve sklenici medu). To jej ponoukne k výpravě na půdu, kde zažije nevídané dobrodružství a najde svou vyvolenou. To vše by ale nebylo možné bez jeho šetlosti.

U residence bude **Oslava jara s Fabiánkem**, termín bude upřesněn, kolem 20. 3.

23. 3. Každý rok, vždy týden před velikonočními svátky jsou na zámku Jarní trhy aneb velikonoční inspirace, a to od 10:00. Nebudou chybět tvořivé dílničky pro děti, ani pohádka s názvem Veselé Velikonocce, kterou přijede zahrát Liduščino divadlo. Tentokrát chystáme trhy víc řemeslné a květinové, a když se to podaří, tak bez překupníků ☺.

Duben

20. 4. Dobřichovická míle

NA ZAČÁTKU BYLY BARELY

Klub Ferenc Futurista v Černošicích

Devátého prosince to bude rok od chvíle, kdy v Černošicích nedaleko nádraží, na proti nechvalně proslulému hotelu Kazín, začal fungovat podnik zcela jiného ražení, než bylo do té doby v našich končinách běžné. Klub se vším všudy. S ročním klubovým příspěvkem, aby se vůbec dal utáhnout šibeniční nájem. Se svými stanovami, kde se potencionální návštěvník například dočte, že jde mimo jiné o stanici s programem pro přátele a jejich přátele, i pro přátele jejich přátel, ale i pro ty, co se nepřátelí s přáteli a přáteli přátel, a třeba i pro nepřátele, kteří se v atmosféře zurčící klubové energie nevyhnutelně přáteli stanou.

Klub, který pro stálé návštěvníky místních restauračních zařízení působí tak nepochopitelně, že ho shodně označují za „uzavřený rádobyintelektuální doupě“. Ale zároveň klub, který už nejednoho zbloudivšího opil-

ce pohostil s respektem stejným, jakým se jeho členové obdarovávají mezi sebou.

Ale proč vlastně ty barely v titulku?

Někdy před dvěma roky se ukázalo, že se v oblasti Černošic vyskytuje do té doby nedefinovaný klan nekompromisních vyznavačů dobrého vkusu a ... Začaly hořet barely. Na ulici. Za třeskutého mrazu se lidé sešli u hořících tubusů, aby spolu mluvili a v euforii pospolitosti nepocítovali promrzlé boty. Lidé, kteří se předtím vůbec nepotkávali, se seznamovali v záři ohně. Sám si pamatuju, jak jsem si od táty tehdy jeden takový barel vypůjčil a pak dostal vynadáno, že ho vracím propálený, ale šťastný.

Maria Cavina, manželka básníka Petra Borkovce, tehdy předsedala černošické kulturní komisi, a nějak to nešlo. Její produkční zkušenosti z pražské kulturní scény a vysoce nastavená laťka nároků

na kvalitu se prostě minuly s představami místních kulturních zřízenců. Několik vysilujících pokusů o změnu dramaturgie v Klubu Kino (svého času jediný prostor vybavený pro pořádání koncertů, promítání filmů, hraní divadla, pořádání přednášek apod.) se nepodařilo.

A dobře tomu tak. Před barelem za barelem, z nočního chladu vzklíčil nápad a Ferenc Futurista byl na světě. Už název podniku se velmi povedl. Ferenc Futurista, který kdysi jezdil do Černošic na letní byt, kabaretní umělec, zpěvák a volný radikál první republiky „s nápaditými zuby“, který „diváky přitahoval svým originálním, svěrázným, drastickým a černým humorem“ a poučil na ně oči, ideálně charakterizuje ducha podniku.

Během roku, co je Ferenc v provozu (otevíráno je maximálně třikrát do týdne, podle naplněnosti programu), jsem tam zažil spousta legrace, ale i nevšedních zážitků. Kdokoli z členů může uspořádat tematický večer s originálním občerstvením, vytvořit výzdobu ve výloze, která sama o sobě začala fungovat jako galerie, pouštět hudbu potichu i nahlas, anebo si jen zdřímnout. Taková jízda, jakou byl například žehlicí večírek (kdy dámy u žehlicích prken se po antiklinále času, tak jak se blížila k svému půlnocnímu vyvrcholení, dostávaly do takového varu, že se žehličky v jejich ručkách proměnily v jakési magické rituální předměty), se jen tak nevidí. Nebo jindy lazebnický večer, na kterém každý účastník mohl zdarma podstoupit kompletní úpravu svého zevnějšku a pak ve výloze blaženě upadnout do limbu s nohama v nádobě, ve které mu čiperné charakterní rybičky

prováděly tu nejjemnější pedikúru, jakou si jen lze představit! Jistě surrealistický pohled pro náhodné kolemjdoucí, spěchající od vlaku do svých brlohů ve vilovém městě.

Vedle těchto extatických momentů klubového provozu ve Ferencovi probíhají i zcela seriózní akce až akademického charakteru, jako byla například výjimečná přednáška o prastarých cestách v okolí Černošic, které byly překvapivě doloženy ve starých pramenech, mimo jiné i v Kosmově kronice. Výbornou úroveň měl i nedávný tematický elektrický večer Petra Klimenta s poslechem hudby. Celý se točil kolem elektronek, magnetů a elektřiny a jejich vlivů na podobu nástrojů a hudbu 20. století. V půlce listopadu proběhne čtení z románu Mondschein od Ondřeje Štindla a přijede i opravdový výtvarník Pepa Bolf, který tuto „znepokojivou vizi světa po blíže neurčené katastrofě“ ilustroval.

No prostě Ferenc Futurista je světový. Teď jde jen o to, na jak dlouho má na tom světě vystavenou jízdenku, protože podnik je to nevýdělečný, a proto přímo závislý na energii a nápadech malé hrstky lidí, kteří do toho šli. A taky na členských příspěvcích. Není od věci mrknout se na stránky <https://www.facebook.com/futureferenc>, a dokud srdce Ferencovo tepe, prozkoumat tuhle malou černošickou kulturní platformu. V případě, že někoho uhranou Ferencovy „nápadité zuby“, není nic snazšího než stát se v klidu jeho členem. Klub bývá otevřený i dopoledne, když se přes ulici konají sobotní farmářské trhy, k dokonalosti nechybí ani dětský kout.

Petr Králík

SNĚNÍ O MINULOSTI

opět jiné a opět skvělé

Jan Vaculík a Ludus musicus

Už jsme si zvykli, že pořady, které připravuje komorní soubor Ludus musicus k výročí 28. října, přinesou vždy něco překvapivého a zajímavého. Bylo tomu tak i letos. Podtitul *Rudolf Škoda - Zápisky zajatce* většinou přichází na počátku neříkal vůbec nic. V průběhu večera se však vše dostalo do zcela jiného světla. Kdo byl Rudolf Škoda? Vzdělaný a nadaný chlapík, řídící učitel a navíc ještě pradědeček paní Evy Vaculíkové. Jako zajatec se dostal během 1. světové války do Ruska a prožil tam nesmírně zajímavé příběhy. A co víc: vstoupil do legií a poté, co Trockij vydal rozkaz zastřelit každého ozbrojeného Čecha, podstoupil strastiplnou cestu Sibiří do Vladivostoku se všim všudy. Vše sepsal a jeho zápisky rodina uchovala a poříдила z nich přepis. A z toho se onoho památného večera četlo. Tedy četli Jan Vaculík a Ondřej Kulhavý a četli výborně. K tomu Ludus musicus připravil skvěle zahrnou kolekci dobových písní. Začali Haydnovým Kvartetem G dur, který se plynule proměnil v píseň *Zachovej nám, Hospodine*. Následovala Hašlerova *Tri sta let jsem u vás sloužil*, nechybělo ale ani *Políčko pole*, legionářská *Štědrý večer v poli*, slavná *Zimní cesta*, *Smugljanka*, v písních se

Ludus musicus s J. Venclíkem a O. Kulhavým v pozadí

míhali komandýrové Čapajevové, partyzáni, *Vpřed se směle spělo ...* Do toho i půvabně zhudebněné verše z vězení V. Dyka, Hašlerova *Písnička česká* i jeho *Ze Sibiře hoši domů jdou*. No a když na závěr kytara zahrála úvodní takty ke *Kde domov můj*, všichni dojati povstali a zpívali. Obě sloky, samozřejmě ... Text R. Škody je strhující záležitost. Jeho vzpomínky a deníkové záznamy jsou napsány velice obratným perem, lehce, čtivě, přitom však jdou do hloubky a někdy doslova na krev a přinášejí podstatné postřehy k popisované situaci. Je zjevné, že autor byl jednak nadaným spisovatelem a bystrým pozorovatelem všeho, co se okolo něho dělo, dovedl si však i zachovat nadhled a dal svému textu opravdovou literární kvalitu. Zajímavé je, že později, po návratu domů své zápisky přepracoval a tato druhá verze svědčí o výrazné změně původně poměrně smířlivého náhledu na ruské bolševiky ... Škodovy paměti jsou jednoznačně velice zajímavým textem a zasloužily by si knižní vydání. Nezbyvá, než poděkovat všem aktérům za skvěle vybraný a připravený program. Byl to zážitek, na který se bude dlouho vzpomínat.

J. Matl

OBČAN

Punto

K 17. listopadu připravil soubor Ludus musicus další zajímavý večer. Tentokrát byly jeho tématem životní osudy Jana Václava Sticha, řečeného a po celé Evropě známého jako Giovanni Punto. Narodil se r. 1746 v Žehušicích, od mládí projevoval veliké hudební nadání, což neušlo jeho vrchnosti, hraběti Janu Josefu Antonínu Thunovi. Ten mu zajistil dobré vzdělání v tuzemsku i v cizině. Stich se nakonec specializoval na tehdy velice módní nástroj, lesní roh. Dosáhl ve hře na něj neuvěřitelné virtuosity. Musíme si v této chvíli připomenout, že se jednalo o t.zv. přirozený roh, tedy bez mechaniky, na který některé tóny a zejména půltóny dovedli zahrát jen výjimečně disponovaní mistři. Stich k nim patřil a brzy se mu začalo zajídat musicírování v hraběcích službách. Byl povahy svobodomyšlné a cítil, že ve světě už je leccos jinak. Vyrázil proto s kamarády do světa. Byl to krok riskantní, neb v Čechách panovalo nevolnictví a on neměl svolení vrchnosti. Bylo mu tedy jasné, že jde prakticky do celoživotní emigrace. Však také doma na něj čekal zatykač a na jeho rodinu četná příkoří ... Zakotvil v Itálii, kde se brzy stal vyhledávaným a obdivovaným virtuosem na hornu i uznávaným skladatelem. V tomto postavení pak projel většinu evropských metropolí, kde si získal ohromné uznání a pověst nejlepšího hráče na svůj nástroj. Vychoval desítky žáků. Své putování nakonec uzavřel v tehdy již „občanské“ Francii, jejíž společenské klima jeho povaze, jak se zdá, velice konvenovalo. Domů se vrátil až na sklonku svého života. Zemřel v Praze r. 1803

Stichovi – Puntovi se po celý život věnoval PhDr. Jan Branberger. Napsal o něm ob-

sáhlou monografii, dokončenou pravděpodobně r. 1945, již však nevydal. Jmenuje se *Jan Václav Stich - OBČAN PUNTO*. Rukopis zůstal v majetku rodiny a po několika peripetiích se dostal do rukou co rodinný klenot Branbergerovu vnukovi RNDr. Václavu Kratochvílovi. A když přežil i zatopení dobřichovického domu v r. 2002, začaly snahy jej vydat. Završeny byly vlastně až letos v létě za pomoci občanského sdružení Hornforum (<http://www.zehusice.cz/zehusice/hornforum/>) a žehušického nakladatelství Městské knihy, s. r. o.

A z této knihy se 17. 11. četlo. Tedy Četl Ondřej Kulhavý a úryvky Branbergerova stále živého a cenného textu byly prokládány skladbami Stichovými i díly jeho přátel a současníků Beethovena a Mozarta. Ludus musicus (F. Tvrzský, klavír, B. Altior, soprán, J. Wichsová, alt, J. Venclík, tenor, O. Kulhavý – baryton) si k tomu přizval další výborné musikanty (M. Polášek, housle, M. Englmaierová, viola, J. Šeřf, violoncello, D. Solníčková, hoboje). A především virtuosa na lesní roh Jiřího Špačka, člena Českého noneta. Mohly tak zaznít např. málo hrané Beethovenovy Irské písně, Stichův kvartet F dur pro lesní roh, housle, violu a violoncello, jeho koncert č. 5 pro lesní roh a klavír či Mozartův kvartet pro hoboje, housle, violu a violoncello. Další skvělý večer s výbornou musikou a cenným textem, od jehož dokončení sice uplynulo přes 60 let, jenž je však pro zájemce o tohoto výjimečného Čecha a skvělého musikanta stále moc cenným zdrojem informací.

J. Matl

DAR RADOSTI

výtvarný doprovod k básním rabíndranátha thákura

Výstava ak. mal. DANY PUCHNAROVÉ, Dobřichovice

V nové Café galerii umělce Tomáše Bíma se v lednu představí veřejnosti zcela neznámý cyklus barevných grafických listů, obrazů a akvarelů, který jsem vytvářela za těžkých dob v 80. letech a u nás nesměl být vystavován. Poesií nositele Nobelovy ceny, největšího indického básníka a duchovního učitele R. Thákura, jsem se začala zabývat na podnět vedoucího organizátora jógy, s nímž jsem se seznámila po mé přednášce na jedné celostátní konferenci v Brně. Tehdy se dílo R. Thákura nesmělo u nás vydávat, bylo t. zv. ideově nepřipustné, idealistické, vzbuzovalo hrůzu ze svobody a volnosti lidského ducha u tehdejších stranických orgánů a politiků. Avšak po Čechách a po Moravě bylo už tehdy sdruženo mnoho set nadšenců, cvičících jogu, pod hlavičkou ZRTV (Základní rekreační tělesná výchova) a zmíněný cvičitel a funkcionář jim chtěl zprostředkovat znalost současné indické duchovní kultury a vydat Thákurovy verše i přes oficiální zákaz. Vybrali jsme tedy sbírku, nazvanou GÍTANDŽALI, za níž dostal Nobelovu cenu r. 1913, a dohodli jsme, že verše budu psát ručně do spodní části grafických listů.

Tak postupně vznikaly jednotlivé návrhy, kresby, akvarely a malby. Po přípravné fázi jsem přistoupila k tisku barevných litografií, kterých je celkem osm. Z nich byla vytvořena bibliofilská alba s přebalem a vlože-

ným dvoulistem, s úvodním textem našeho předního indologa Prof. Dr. Dušana Zbavitele. Ten připomněl, že R. Thákura ovlivnila kultura v Evropě a měl velký vztah i k naší zemi. Přátelil se s našimi spisovateli, básníky, a několikrát u nás i přednášel, když pořádal turné po Evropě. Všude byl vítán jako posel míru a nenásilí, nejen jako literát, ale i jako nositel myšlenek humanity a bratrského spoluzití národů. Byl známý i jako pedagog, vychovával mladou generaci ve vlastní škole pod širým nebem.

D. Zbavitel píše: „Sbírka duchovní lyriky *Gítandžali* patří ke vzácným dílům světového písemnictví, k nimž se budeme znovu vracet. Hloubkou svých myšlenek, mistrovskou formou jejich vyjádření, citovou opravdovostí a pro Thákura příznačnou bohatostí metafor působí dnes na vnímavého čtenáře stejně podmanivě jako v době svého vzniku. Básník tu se vztahem k moudrosti navázal nevyčerpatelný zdroj staroindických tradic, jejichž odkaz se v jeho osobitěm podání mění ve svět představ moderního člověka, který plně a aktivně prožívá tento svůj život, ale neztrácí se zřetele jeho vyšší cíle. – Thákurova rozsáhlá literární tvorba si získala srdce našich čtenářů již v době před první světovou válkou, jeho lyrika inspirovala mnoho našich hudebních skladatelů od L. Janáčka a J. B. Foerstera až po nejmladší generaci. Méně patrný je jeho vliv v našem výtvarném umění. Tím vřeleji vítáme ojedinělý soubor grafických

listů, inspirovaný duchovními písněmi *Gítandžali*, v němž D. Puchnarová nalezla ekvivalent svých vlastních představ a jen tušených pravd, jimž básník dovedl dát přesný slovní výraz. Sama o tom napsala: Thákura učí vnímat, cítit a prožívat každý okamžik jako součást velké zářivé lásky. Každý verš je stopou, po níž je naše citění vedeno dál k všelidskému bratrství, a tyto stopy jdou po cestě, která nás vyvádí ze zmatků uspěchaného života a roztrpčení politickými nešvary, z prožívání vlastních bolestí do světa, kde panuje vyrovnaná moudrost, pokora, klid, mír a soucítění s druhými.“

Máme příležitost vzdát hold velikánu moderní indické i světové literatury po stu letech od prvního vydání *Gítandžali* a posílit svou mysl prožíváním krásy a moudrosti, občerstvit se poezí síly, naděje a radosti. Výstava bude zahájena 10. ledna 2013 v 18 hodin a potrvá do 4. 2.

Srdečně zve doc. D. Puchnarová, ak. mal.

DOBŘICHOVIČTÍ FOTBALISTÉ přepisují historii

Stará pranostika říká, že na sv. Martina přijede Martin na bílém koni. V posledních desetiletích se to vyplnilo málokdy. Letos tomu bylo jinak. Nějak si to popletl, takže sníh napadl dokonce o dva týdny dříve a nebylo ho málo. Co to udělalo s naší civilizací, jsme mohli vidět na vlastní oči. Na mnoha místech zkolabovala doprava, nelétala letadla, nejezdily vlaky, na zapadlých dálnicích docházelo k haváriím, vážlo zásobování a leckde zůstali lidé i bez elektřiny. Nekonal se i řada sportovních akcí.

Výbor oddílu kopané, proto děkuje skupince obětavých nadšenců, kteří si onu neděli ráno přivstali a pomohli nám z celé plochy fotbalového hřiště odhrnout sníh. Díky tomu mohl být odpoledne sehrán mistrovský zápas Krušovice Krajského přeboru, mezi mužstvy Sokol Dobřichovice a Sokol Nová Ves p. Pleši. Hráči našeho týmu se odvděčili výborným fotbalem a hosty porazili vysoko 4:0, když všechny čtyři branky vsílili již v prvním poločase! Mimochodem: v ten den se s výjimkou pouze několika stadiónů fotbal v Čechách vůbec nehrál!

Vraťme se však k našim fotbalistům, kteří jsou jen krůček od dalšího historického úspěchu. V teprve druhém ročníku svého působení v nejvyšší krajské soutěži – Krušovice KP – byli až do předposledního kola na skvělém prvním místě. Do konce podzimní části soutěže, jim zbývalo sehrát poslední utkání, a to 18. 11. na hřišti B týmu druholigové Čáslavi. Byl to těžký zápas, protože jejich Áčko v neděli nehrálo, tudíž mohlo postavit proti našemu týmu hráče z vyšší soutěže, což také udělalo. Proto jsme prohráli 3:0 a na čele tabulky přezimovat nebudeme. Což ale nevadí, stejně zůstává tento podzim nejúspěšnějším obdobím v historii kopané v Dobřichovicích. Většinu svých soupeřů naši poráželi rozdílem třídy i více a ještě předváděli po-

hlednou ofenzivní kopanou. Dobřichovice, jsou také s 50 góly, v pravidelné středeční příloze deníku SPORT uvedeny jako třinácté v tabulce nejofenzivnějších mužstev na celém území České republiky napříč všemi soutěžemi od I. B třídy až po ČFL. Tabulku střelců středočeského KP, vede s 15 vstřelenými brankami náš hráč Jiří Bošanský. Na závěr ještě perlička: v předposledním mistrovském zápase, kdy naši na domácím hřišti, porazili Spartak Příbram, rozdílem dvou tříd 7:1, vsítil náš kapitán Petr Kalivoda (jinak obyvatel obce Karlík) svůj sedmdesátý gól v dresu Dobřichovického Áčka! Stačilo mu na to tři a půl roku. BLAHOPŘEJEME!

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE v polovině listopadu

Muži A, 1. liga

V průběžné tabulce, kterou téměř tradičně vedou Č. Budějovice, jsou naši na druhém místě s osmi výhrami (nad Kladnem, Plzní, Hradcem Králové a Rakovníkem 3:0, nad Č. Lípou 3:1 a nad Nymburkem, Ervenicemi a Brnem B 3:2). Prohráli jen dvakrát, shodou okolností hned v zahajovacích utkáních, která sehráli na domácím hřišti; v těchto dramatických zápasech podlehl v poměru 3:2 družstvům MFF a ČZU B.

Na domácí půdě budou ještě hrát: 14. 12. s Kladnem, 15. 12. s Ervenicemi, 18. 1. s Plzní a 19. 1. s Rakovníkem. Těmito utkáními skončí základní část; prvních osm družstev bude hrát o postup do extraligy, poslední čtyři o udržení.

Ženy A, 1. liga

V průběžné tabulce, kterou vedou Rokycany se stejným počtem bodů jako druhé Střešovice, jsou naše ženy na čtvrtém místě s pěti vítězstvími (nad Žižkovem 3:1, 3:1, nad Pedagogickou fakultou Č. Budějovice 3:0, 3:1 a nad Madetou Č. Budějovice 3:0) a s pěti porážkami (v Rokycanech 3:0, 3:0, ve Střešovicích 3:1, 3:1 a doma s Madetou Č. B. 3:1). Na domácím hřišti sehraji ještě tato utkání: 7. a 8. 12. s Rokycany, 18. a 19. 1. se Střešovicemi. Tím skončí základní část soutěže a k tomu, aby naše děvčata v následující části mohla bojovat o postup do extraligy, musí se v základní části umístit do třetího místa. Držme jim palce!

Muži B, krajský přebor 1. třídy

Mužskému béčku se zatím příliš nedaří; v tabulce jsou na šestém místě s jediným vítězstvím (nad s Č. Brodem 3:1). Doufejme, že se v dalším průběhu soutěže zlepší. Doma budou hrát až v příštím roce, a to 9. 2. s Tuchlovicemi.

Ženy B, krajský přebor 1. třídy

Ženskému béčku se daří mnohem lépe než mužskému – v průběžné tabulce jsou s osmi výhrami a dvěma porážkami na druhém místě. Zvítězily nad Slaným 3:0, 3:0, nad Příbramí 3:0, 3:2, a nad Kralupy 3:1, 3:2; s Benešovem hrály 3:2 a 1:3 a s Benátkami 3:2 a 2:3. Tabulku vede Rakovník s devíti výhrami a jedinou prohrou, za našimi je na třetím místě Komárov se šesti výhrami a čtyřmi porážkami. Další domácí utkání sehraje naše béčko (jako

obvykle v Třebotově): 24. 11. s VK Benešovská, 8. 12. s Rakovníkem, 19. 1. s Příbramí a 9. 2. s Benátkami.

Kadetky, krajský přebor

Naše nejmladší volejbalistky jsou se čtyřmi výhrami a čtyřmi porážkami zatím na čtvrtém místě. Zvítězily nad Kladnem 3:0, Kolínem 3:1, nad VK Benešovská 3:0 a nad Nymburkem 3:0; prohrály 3:0 s Mladou Boleslaví a 3:2 s Mělníkem, Neratovicemi a Rakovníkem. V zimní části své soutěže budou pokračovat 2. 12. v Kolíně a 13. 1. na domácí půdě, kde se utkají s družstvy Mladé Boleslavi a Nymburku; 10. 2. budou hrát v Mělníku a 17. 3. opět doma, a to s družstvy Rakovníku a Kladna.

HgS

POZVÁNKA NA 1. ROČNÍK dětského orientačního běhu za létajícím kaprem

Milí čtenáři, znalci Dobřichovic a příznivci orientačního běhu vězte, že brdští lesní skřítki se již uložili k zimnímu spánku, a přesto je v Dobřichovicích stále živo a stále co objevovat. Věděli jste například, že každý rok o 1. adventní neděli vylétá z Berounky v Dobřichovicích vánoční kapr? Ne, není to chyba tisku, čtete správně „vylétá“. Jedná se totiž o velmi vzácný druh kapra létajícího (latinsky *Cyprinus volucer*), který se k létání uchýlil pravděpodobně proto, aby na Štědrý den nemusel do břichů občanů Dobřichovic. Podařilo se nám vypátrat místo jeho hnízdiště a zakreslit je do map místních orientačních běžců. Chtěli-li tedy Vaše děti tuto přírodní

raritatu spatřit na vlastní oči, mají v neděli 25. 11. 2012 jedinečnou příležitost. Start v 10 – 11 hod. od šachového střelce ve Všenorské ulici a dále podle mapy. Závodníci, kteří ještě neumí číst, budou na trati potřebovat čtení schopný doprovod. Rybář či rybářka s nejlepším časem získá jako putovní cenu samotného létajícího kapra! Musí však počítat s tím, že mu příští rok o 1. adventní neděli opět uletí ... K závodu je nutné se předem přihlásit na e-mail: **mi-mochodnik@centrum.cz**.

Těším se v cíli!

Adéla Kándlová

badatelka v oboru brdských lesních skřítků

OSLAVA 10. VÝROČÍ CKP

foto J. Tatek

fotoseriál k článku na str. 22 - 23

*V. Žmolík představuje MUDr. D. Jenšovskou
a Mgr. J. Týkalovou*

*Obě zmíněné dámy
s Prof. K. Lewitem*

Jana Lewitová

Notičky hrají, zpívají i tančí

J. Svěcený s dcerou Julií

J. Svěcený s dcerou Julií